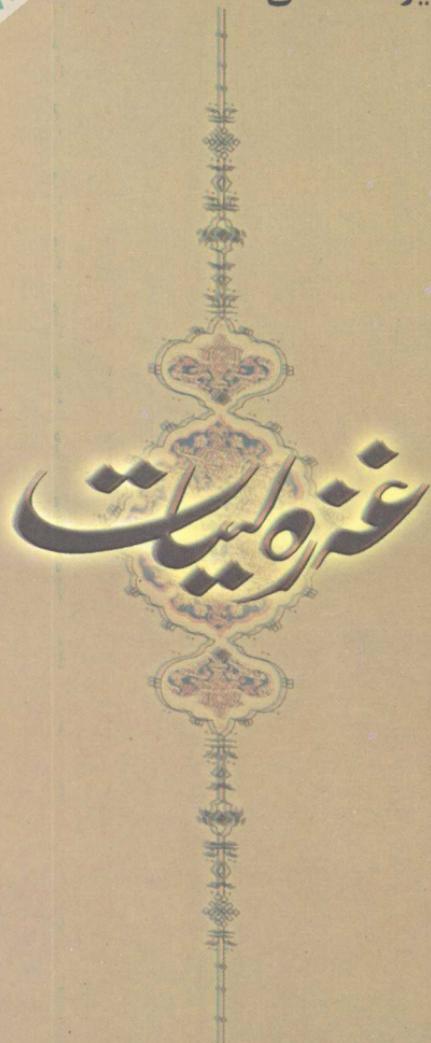

دوشنبه شیرازم

غزلیات

قلمروی دوشنبه

مۇقاۋىنى لايەھەلگۈچى: غەيرەت خالق

ISBN 978-7-5373-1750-4

9 787537 317504 >

ISBN978-7-5373-1750-4

(民文) 定价：6.00 元

هوشۇر ئىبراھىم

غۇزەلىيكتى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

格则里亚提：维吾尔文/吾守尔·依布拉音著. —喀什：
喀什维吾尔文出版社, 2009. 2

ISBN 978—7—5373—1750—4

I . 格… II . 吾… III . 诗歌—作品集—中国—当代—维
吾尔语 (中国少数民族语言) IV . I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 014998 号

责任编辑：齐曼古丽·阿吾提

责任校对：坎拜尔古丽·吾斯曼

格则里亚提

作者：吾守尔·依布拉音

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编：844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168 毫米 1/32 开本 3 印张 2 插页

2009 年 2 月第 1 版 2009 年 2 月第 1 次印刷

印数：1—2000 定价：6.00 元

如有质量问题, 请与我社联系调换 电话：0998—2653927

本集子选录作者近年来所写的 100 多首诗作。

مەسئۇل مۇھەررېرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: قەمبەرگۈل ئۇسماڭ

غەزەلىيات

ئاپتۇرى: هوشۇر ئىبراھىم

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قدىقىر شەھرى تاربۇغۇز يولى 14 - قۇرو، پۇچتا نومۇرى: 844000)
جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلىدى
فورماتى: 850×1168 مم، 1/32
باسما تاۋىقى: 3 قىستۇرما ۋارىقى: 2
2009 - يىل 2 - ئاي 1 - نەشرى
2009 - يىل 2 - ئاي 1 - بېسىلىشى
ترازى: 1 — 2000

ISBN 978—7—5373—1750—4

باھاسى: 6.00 يۈەن
سوپەتتە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ
تېلېفون: 0998 — 2653927

«غەزەلىيات» قا كىرىشىمە

غەزەل ئۇيغۇر كلاسسىك شېئرىيىتىدە ئەڭ ئومۇملاشقان ۋە زور سالماقنى ئىگىلىگەن ئاساسلىق شەكل بولۇپ، بۈگۈنكى دەۋرىمىزدىمۇ بىر قىسىم شائىرلىرىمىز تەرىپىدىن ئۇنۇملىك جارى قىلدۇرۇلۇش بىلەن يېڭى شېئرىيىتىمۇنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسىمى بولۇپ كەلمەكتە. بۇ جەھەتنىن قارىغاندا، غەزەلنى كلاسسىك شېئرىيىتىمۇ بىلەن بۈگۈنكى شېئرىيىتىمۇنى تۇتاشتۇرغۇچى كۆۋۇرۇڭ دېيىشكە ھەقلقىمىز.

شەكلى چىرايلىق، ھەجمى ئىخچام، ئاھاڭدارلىقى كۈچلۈك بولۇشتەك ئالاھىدىلىكى بىلەن بارلىق شېئرىي شەكىللەر ئارادىسىدا ئۆزگىچە جۇلالىنىپ تۇرىدىغان غەزەل ئارۇز ۋەزنىنىڭ بارلىق بەھرلىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسىمەشتۇرگەن بولغاچقا، پىكىر سىخىمچانلىقى ۋە رەڭدارلىقتا ۋايىغا يەتكەن، شائىرنىڭ ھېسسىياتىنى قاناتلاندۇرغۇچى لىرىك تۇيغۇلارنىڭ مەھسۇلەدۇر. ئۇنىڭدا شېئىر بىلەن كۆي مەھكەم جىپسىلىشىپ كەتكەن، ناخشا قىلىپ ئېيتىشقىمۇ بەك ماس كېلىدۇ. سەنئەت خەزىنىمىزدىكى بىباها گۆھەر — ئۇيغۇر مۇقاملىرىنىڭ ئەندە شۇنداق سەرخىل غەزەللەردىن ئۆزىگە چوڭقۇر مەندارلىق، جۇشقاۇنلۇق ۋە ئۆلمەس ھاياتىي كۈچ ئېلىپ، مۇقەددەسلىك ئەۋجىدە ياكىراپ كېلىۋاتقانلىقى پىكىرىمىزنى يارقىن دەلىللىپ تۇرۇپتۇ.

كلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزلىرىنىڭ پاساھەتلەك غەزەللىدە.

رەيدىن خاس دىۋانلارنى تۈزۈشىكەن ۋە «غەزەلىيات» دەپ كەنگەنلىق
قاڭ. بۇنىڭ تىپىك مىسالى بىلال نازىمى (1825 - 1900) تۈپلىقىنىڭ يېنىڭىزلىرىنىڭ
نىڭ «غەزەلىيات» بىدۇر.

بۇگۈنكى زامان ئۇيغۇر ئەدبىياتىدا كۆپلىگەن شېئىر توپلىقىنىڭ يېنىڭىزلىرىنىڭ
لاملىرىنىڭ نەشر قىلىنغانىغا قارىمای، خاس غەزەللەردىن تو-
زۇلگەن توپلاملار بەكلا ئاز بولدى. مەرھۇم شائىر روزى سايت
هایات چېغىدا «مەرھابا» ناملىق بىر غەزەللەر توپلىمىنى نەشر
قىلدۇرغانىدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن دوست - يارەنلىرىنىڭ
نەشرگە تەييارلىشى بىلەن «روزى سايت شېئىرلىرى (1)»
ناملىق تولۇق غەزەللەر توپلىمى ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈش-
تى. قەشقەر ئۇيغۇر نەشريياتى تەرىپىدىن يەنە شۇ خىلىدىكى بىر
يېڭى توپلام — «غەزەلىيات» نىڭ نەشر قىلىنىشى بىلەن بۇ
قاتارغا غەزەللەر گۈلىستاندىن تىزىلغان يەنە بىر گۈلدەستە
قوشۇلدى.

«غەزەلىيات» نىڭ ئاپتۇرى ھوشۇر ئىبراھىم يېرىم ئەسىر-
دىن كۆپرەك ئۆمرىنى ئوقۇتقۇچىلىق بىلەن ئۆتكۈزگەن تۆھپىد-
كار ئۇستا ز وە پىشىقىدەم شائىرلىرىمىزدىن بىرى. ئۇ 1937-
يىلى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسىنىڭ ناچۇق كەنتىدە تۈغۈل-
غان. 1954 - يىلى سابق شىنجاڭ مىللەتلەر ئىنستىتۇتنى
پۇتكۈزۈپ قەشقەر پىداگوگىكا مەكتىپىگە تەقسىم قىلىنغان.
1995 - يىلى پېنسىيىگە چىققان. ئۇ 1951 - يىلى تۇنجى
شېئىرنى ئىلان قىلىپ ئىجادىيەت ساھەسىگە قەدەم باسقاندىن
كېيىن، 1958 - يىلىدىكى «ئىستىل تۈزىتىش» ھەرىكىتى
باشلانغانغا قەدەر ئۆتكەن قىسىقىخەنە ۋاقتى ئىچىدە تولۇپ تاشقان
قىزغىنلىق بىلەن «ئايدىڭ كېچە»، «گۈلدەستە قويدۇم» قاتار-
لىق بىرمۇنچە ياخشى شېئىرلارنى يېزىپ، ئۆمىدىلىك ياش شائىر
سوپىتىدە جامائە تېرىلىككە تونۇلغانىدى. كېيىن نۇرغۇن دىشوار-

چىلىقلارغا ئۇچراپ، ئەدەبىي ئىجادىيەتتە بىر مەزگىتللىك ئۇ-
زۇكچىلىك پەسىلىنى باشتىن كەچۈرۈپ، يېڭىۋاشتىن قەددىنى
رۇسلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتتىنى داۋاملاشتۇردى ۋە كۆپلىگەن شې-
ئىر-داستانلارنى—«چېلىش تەنتەنسى»، «باھار ئىشقى»،
«ئاق بۇزغۇن» (باشقىلار بىلەن بىرلىكتە)، «تارىم ئۈنچىلى-
رى»، «تۇپراق قەسىدىسى» قاتارلىق توپلاملىرىنى يورۇقلۇققا
چىقاردى. «غەزەلىيات» ئۇنىڭ يۇقىرىقى كىتابلىرىدىن كېيىن-
كى يەنە بىر يېڭى كىتابى بولۇپ، بىر قەرنەلىك ئەمگەك مېۋىسى
بولغان غەزەلىرىنىڭ مۇجەسسىمىدۇ.

بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن ئەسرەرلەرنىڭ بەدىئىي سەۋىيىسى
ھەققىدە ئارتۇقچە سۆزلىپ ئولتۇرمائىمەن. چۈنكى، غەزەللەر
شېئىرىيەت ئىلمىدىكى ئەڭ قىيىن پەن ھېسابلىنىدىغان ئارۇز
ۋەزنىدە يېزلىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنى ئۆز ۋەزىن قائىدىسىدە
ئوقۇش ۋە ھۇزۇر ئېلىش ئوقۇرمەنلەرنىڭ سەۋىيىسى، ماھارىتى
ۋە قىزىقىشىغا باغلۇق مۇرەككەپ ئامىللارغا چىتىلىدۇ...
مەن ئاخىرىدا پۇتۇن ئۆمرىنى ئەۋلادلار تەرىبىيىسى ۋە ئەددە.
بىي ئىجادىيەت ئىشلىرىغا بېغىشلىغان بۇ تۆھپىكار ئۇستاز ۋە
تونۇلغان قەلەم ساھىبىنى يېڭى ئەجىر مېۋىسى بىلەن مۇبارەك-
لەيمەن ھەمدە ئۇنىڭ ئىشلىرىغا مۇۋەپەقىيەت، قەلىمىگە بەرد-
كەت تىلەيمەن.

هاجى ئەھمەد كۆلتېگىن
2008 - يىل 9 - ئايىنىڭ 12 - كۈنى

مەن ياشاپ كەلدىم ئۆزاقتىن كۆكتە ئەممەس، تۇپراقتىمىن،
ھەرگىياھ، تاشى مۇقەددەس يايلاقتىمىن.

تۇغۇلۇپ ئۆستۈم شۇ تۇپراق چالمىسىنى قەنت بىلىپ،
تەمتىلەپ ماڭدىم، ئەقىل تاپتىم زېمىن - ئامراقتىمىن.

ياشلىقىم تاپتى كامال، قۇربىم بەجايى تاغ مېنىڭ،
نۇر بولۇپ ئالىم يورۇتتۇم ھەيۋەتلەك چاقماقتىمىن.

ئەل ئۈچۈن بولدۇم باراڭدا شىرىنىك سايىۋا ئۈزۈم،
يا كۈمۈش ياپراقى بار، ئالتۇن يېمىش ئاسماقتىمىن.

ئۆزگىدە شاه بولغىنىمدىن مىڭ ئەزىز كۆرдۈم ئەبەد
مېلىنىپ توکسەم ھالال تەر، ساپسېرىق پاتقاقتىمىن.

بۇلبۇلى بولدۇم شۇ تۇپراق قامۇسىنى كۈيلىگەن،
جهزبىلىك كارۋان بىلەن ئىقبالسىرى بارماقتىمىن.

ئىھە، ئانا تۇپراق ئەزىز يەر، بەقۇۋۇھەت ئوغۇلۇڭ بولۇپ،
 يولدا تاش، دەريادا ئۇپقۇن، سۇر بۇلۇت يارماقتىمىن.

ئايلىنىپ كەتسەم توپاغا سىڭسەم بۇلۇتقا يەم بولۇپ، ئىزدېگىن، تۈپراق قاماللاپ كۆكلىگەن يانتاقتىمن.

2

ياشىنىپ قالدىم نىڭارىم چاچلىرىم ئاپتاق مېنىڭ، ئىشقى جامىغا چىلانغان يۈرىكىم ساپساق مېنىڭ.

شۇ سەۋەب پىكىر - خىيالىم ئايلىنىپ كەتمەس نېرى، كەچلىرى ئىشكىڭدىن ئۆتسەم كۈلىرىم ياخراق مېنىڭ.

كىرپىكىم تال - تال ئېچىلغان — ئۇيقودىن بىدارىمەن، تۈن بويى كۆرگەن چۈشۈم گويا يېنىڭ توزغاق مېنىڭ.

كىم مېنى دەيدۇ مۇھەببەتتىن يېراق قامغاڭ، تىكەن، ھېسىلىرىم ئويناق بۇلاقتىك شام - سەھەر ئۇيغاق مېنىڭ.

كىمكى جاندىن ئايىلىپتۇ ئۇ مۇھەببەتتىن يېراق، تىنلىقىم باركى، داۋامەت يۈرىكىم ئويناق مېنىڭ.

3

چىقىمىدىڭ جانان ئۆيۈڭ، داۋازاڭنى فاقسام مەيلىمۇ، ياكى ئۆگزەڭگە سىجىل چالمامنى ئاتسام مەيلىمۇ.

تۈنۈتالىڭ ئىشقى ۋىسالىڭ ئىلكىدە بىمار بولۇپ، رەنجىمە شىپا تىلەپ ئۆيۈڭنى باقسام مەيلىمۇ.

2

كۆكتىكى يۈلتۈز مەسەللىك كۆزلىرىنىڭ ئەلمۇرۇپ رەج - بىتاب بولۇپ كۆيۈك دەردىنى تارتىسا، قانچە دوزاخ ئوتلىرى يەتمەيدىكەن ئىشق ئۇتىغا، ئەمدى باغرىمنى قېلىن مۇزلارغا ياقسام مەيلىمۇ.

ئاه! نىتهى، تۇتى خۇمارىڭ مەن ياقامنى چاك ئېتىپ، ئاچچىقىمىغا پايلىماي ياتتاقتا ياتسام مەيلىمۇ.

ياكى ئەل - يۇرت ئالدىدا شەرم - هاياسىزلىق قىلىپ، گوش كانارىغا يالاڭ جىسمىمنى ئاسسام مەيلىمۇ.

يا سېنى زۆھەرە كەبى هيجران ئوتىدا قالدۇرۇپ، خۇددى تاھىرەك ئۈلۈغ دەريادا ئاقسام مەيلىمۇ.

سەۋىرى جامىم تولدى ئاخىر مەن بوسۇغاڭدا يېتىپ، ساڭا قۇربانلىق بولۇپ قانىمنى چاچسام مەيلىمۇ.

4

ئەل سېنى ئەلا بىلىپ مەنسەپنى بەردى دوستىما، گۈل قىلىپ باشقۇ ئېلىپ ھۆرمەتنى بەردى دوستىما.

تەكتىنى بىلسەڭ خەلقنىڭ چاڭرى بولغىن، دېگەن— مەنلىك بۇيرۇق يەنە پۇرسەتنى بەردى دوستىما.

ئەر غېمى — ئەلنىڭ غېمى، ئەل قەلبىنى سۆزلىيدۇ، دەپ
ئەڭ ئۈلۈغ شانۇشەردەپ، نۇسرەتنى بەردى دوستىما.

ئەل ئۈچۈن سويما سېلىپ، قوغۇن بولۇپ پىشماق كېرەك،
بىباها ئاتەش يۈرەك — خىسلەتنى بەردى دوستىما.

سەن بىلىپ ئەل قەدرىنى ئەلنى ئۈلۈغ بىلسەڭ ئەگەر،
تاجۇتەخت ئابرۇيغا ماس خىزمەتنى بەردى دوستىما.

ئەل ئىچى ئالتۇن بۆشۈك، ئەلدىن ئۆگەن، ئەلگە يېپىش،
ئەل بىلەن ئەر يۈكىسىلەر — ھېكمەتنى بەردى دوستىما.

گەر ئۆزۈڭنى چاغلىماستىن ئەلنى بىلسەڭ دۆت، نادان،
ئەرزىمەس خەستىن بەتىھر قىممەتنى بەردى دوستىما.

ئەلگە تۇزكورلۇق قىلىپ بەرگەن تۇزىنى خارلىساڭ،
بىر تىيىنگە ئەرزىمەس قىممەتنى بەردى دوستىما.

بۇ ھدقىقت قامۇسىنى مەن ساڭا تەقدىم ئېتھى،
تەمنى بىلسەڭ شېرىن لەززەتنى بەردىم دوستىما.

5

مەن بىر مايسا، سەن ماڭا گۈلگۈن باهار ئەمەسمۇ،
خەستە كۆڭلۈم ھۆزۈرى مەڭزىڭ ئانار ئەمەسمۇ.

گۈل بەرگىدۇر لەۋلىرىڭ، ئاغزىڭ گۈلەپ جامىدۇر،
بېقىشلىرىڭ تەنگە جان زەپ جىلۇنگەر ئەمەسمۇ.

قىسىپ قالسام بويۇمنى غېرىبىسىنېپ يىگانە،
تاغدەك غۇرۇر بېغىشلاپ يېنىمدا بار ئەمەسمۇ.

بېقىپ ئاهۇ كېيىكتەك، پىلتىڭلىساڭ بېلىقتكەك،
دولقۇنلانغان يۈرەككە كۆكىرىكىم تار ئەمەسمۇ.

بىر دەقىقە كۆرمىسىم جىسىم كۆيۈپ كاۋاپتەك
كۆڭلۈم بولۇر خارامۇش، سەن دىلخۇمار ئەمەسمۇ.

سەن كۆڭلۈمنىڭ ئارامى، ھاياتىمنىڭ قىيامى،
كېتىپ قالساڭ يېنىمدىن ئۆزۈم بىمار ئەمەسمۇ.

ئاشۇ سەۋەب نىگارىم ھىجران ئوتى سالمىخىن،
سېنىڭ ئۈچۈن ھاياتىم كۆپ ئىنتىزار ئەمەسمۇ.

كۆڭلۈمگە چۈشتى مىڭ سەۋدا خۇمار كۆزلىر قاراسىدىن،
نە سەۋدا، ئۆت تۇتاشتىكى، قارا كۆزنىڭ بالاسىدىن.

قىنۇم ئايلاندى كەۋسىرىگە، تېنیم ئېرىپ سىماپ بولدى،
قوْتۇلماقلىق بەسى مۇشكۇل ئاشۇ ئاتەش جازاسىدىن.

پەلەكىنى ئونقا فاقلايدۇ نەپەستىن پۇركىسەن ئاتەش،
نىدايىم سلىرتقا ئاڭلانماس تىلىم پالەج ۋاباسىدىن.

گويا مەجنۇن بولۇپ قالدىم تۇرار جايىمنى بىلمەيمەن،
چىقىپ چاقماق، بۇلۇت يىغىلار پىغانلىق كۆز نىگاھىدىن.

ۋىسالىڭ ئىشقىدا بەربات بولۇرمەنمۇ، دىلىم غەمناك،
بۈرەككە سانجىلار ئوقىا مۇھەببەتنىڭ ياراسىدىن.

تىلەيمەن، ئەي قارا كۆزلەر سىلەردىن سۆيىگە دورا،
بېرىڭلار خەستە كۆڭلۈمگە لېۋىڭلارنىڭ داۋاسىدىن!

7

ئىلىتىجا قىلسام يۈرەكتىن ئەي قەلەماش بىلمىدىڭ،
ئەگىشىپ سايىڭ كەبى يۈرسەم نەپەسداش بىلمىدىڭ.

مەن سېنى كۆرگەن كۈنۈم ئۈزىسم ۋىسال دەرياسىدا
بىر دەقىق باقماي ماڭا، كەتتىڭكى دىلداش بىلمىدىڭ.

كىرىپىكىم تال - تال قىياق، بەرگىدە هىجران تامچىسى،
كۆزلىرىم چەشمە بۇلاق بولدى ئەلەمداش بىلمىدىڭ.

ئاھ! خۇدا، باشىمغا سەۋدا چۈشتى بىر ئۆزىمەن
تەلۋىدەك دەۋرەپ يۈرۈيمەن قىلىچە ھېسداش بىلەپلىك
ئاھ! نىنھىي، تەلەي قۇشى قونماپتىكەن باشىمغا ھەمىي ئۆزىمەن
سوّيىگىگە چاڭقاڭ بولۇپ كەلسەمكى قولداش بىلمىدىك.

سەن مېنى ناخۇش بىلىپ تاندىڭ، بىراق خۇشتارىمەن،
ياڭرىتىپ چالساڭ ئەجەمگە ئۇن قاتار دۇتارىمەن.

دىلىشىكەستە ئايۋانىدا باقسالىڭ كۈۋۈك پەيدا قىلىپ،
ھەر سەھەر بۇغ - بۇغ قىلىپ ئۇنلەيدىغان دەمدارىمەن.

دىلىخانەڭ غەمناك چۆلىگە ئايلىنىپ كەتسە ئەگەر،
مېھرىدىن گۈللەر تېرىپ باغ قىلغۇچى گۈلىيارىمەن.

گەر شۇ باغ ئىچىرە ۋىسال جامىدا ھەمىي ئىچسەك قېنىپ،
قەلبىمىز ئويغانقۇچى ئۇيغۇر سېزى «خۇشتار» بىمەن.

سەن ئەگەر توغراق بولۇپ ئۇنسالىڭ پىغان بارخانىغا،
بۇلبۇلى شىيدا بولۇپ سايرايىدىغان دىلدارىمەن.

نە ئۈچۈن مەندىن يامانلاب ياش تۆكدر بولدوڭ نىگار،
تاش يۈرەك دەمسەن مېنى، يار ئىشقىدا ئاۋارىمەن.

شاخ ساناب يۈرگەن ساراڭقۇش ئويلىما جانان مېنى،
سوّيىگىدە سادىق - ۋاپادارلار پىرى — سۇلتانىمەن،

ئىزلىرىڭ تۈگدۈم كۆڭۈلنىڭ ياغلىقىغا چىڭ قىلىپ،
بىز ۋىسال پەيتىگە يەتكەندە كۆڭۈل ئىزهارىمەن.

ئىشق ئوتى - كۆيىدۈرگۈچى، سەنمۇ ئوتتا كۆي نىڭار،
مەن سېنىڭ ئىشقىڭا شۇ ئوت كۆيگۈچى خۇمدانىمەن.

9

ئانامنى، گۈلنگارىمىنى ھاياتلىق باغچىسى دەيمەن،
بۇ ئۆمرۈمنىڭ ئالتۇن مۇنارى — تاجىسى دەيمەن.

ھاياتلىق ئۇ بىلەن خۇددى ئۈزۈلمەس بىر ئەزمىم دەريا،
قەدر - قىممەتكە تەڭداشسىز يۈرەكىنىڭ پارىسى دەيمەن.

ئۆيۈمde بىزمه قايىنайдۇ، ئۇ بولسا كۆڭلى - قارنىم توق،
ئۆتەر تۇرمۇش ھېيت يەڭلىغ بەختنىڭ ئەلچىسى دەيمەن.

ياقام كىرسىز، بالام خۇشخۇي... ئۆيۈم چاقنىайдۇ ئاپتايپەك،
ئۇ كۆركى - زىننەتى ئۆينىڭ — خوتەننىڭ زىلچىسى دەيمەن.

نىڭارىمدىن بىلەر دىلىنىڭ سىرىنى ھېچ خاتاسىزلا،
ئۇنىڭ قەلبى ئەجدب تۈيگۈن كۆڭۈلنىڭ رەمچىسى دەيمەن.

ۋاپادارلىق، گۈزەلىك بابىدا يەتمەس ئائىا ھېچكىم،
ئۇنىڭ رۇخسارىنى ئاپتايپ، باھارنىڭ ئەركىسى دەيمەن.

ئانامسىن، گۈلنگارىمسەن، قىزىمسەن، ھەمدىدارىمسەن،
سىلەرنى ئىككى ئالەمنىڭ گۆھەر دۇردانىسى دەيمەن.

10

ئاياللار، ئىھە قەدىرداڭلار، سىلەر بولماي
سىلەرسىز يوق كۆڭۈل شادى، خۇشاللىق جارچىسى
ئۇقۇچىغان مارجان بۇلاق شەھلا كۆزى.

ئاي دېسەم، ئاي مۆكتى سەندىن بوب خېجىل،
چۈنكى، سەن مىسىلى تولۇن ئاي ئەندىزى.

شام - سەھەر يانىمدا تۇرغان ئاھۇسەن،
ئاي كەبى قاچمايسەن ھەرگىز كۈندۈزى.

ھەرنىگار، نازىڭنى ئوخشاشىم زۇھەل،
نە زۇھەل، سۇبەھىدە چولپان يۈلتۈزى.

ئىككى مەڭزىلە زەپ مۇنەۋەھەر ئۆرگىلەي،
مىسىلى تاڭدا بالقىغان كۈننىڭ يۈزى.

ئانا يۇرتقا گۈل چېكىپسىن سۆيىگىدىن،
چارچىماس تۇلپار بولۇپ قىشۇ يېزى.

ئاھ! نىتەي، قەلبىمنى ئالدىڭ لال قىلىپ،
جەننەتتۈل مەھۋادىكى ھۆرنىڭ ئۆزى.

قېنىڭدىن گۈل تىزىق تىزىسالىڭ زاماننىڭ ئەختىرى دەيمەن،
لىرىكاڭ ئىلگە جور بولسا ھاياتلىق دەپتىرى دەيمەن.

يىغىپ تۇرمۇش گۈلابىنى ئەجىر جامىدا قايناتسالىڭ،
شەپەقتەك شوخ جۇلاسى بار گۆھەرلەر جەۋەھىرى دەيمەن.

سەتىرلەر چاقنىسا ياقۇت كەبى دىللار كاساسىدە،
يۈرەكىنى ياشنىتار دورا، قەلبىنىڭ كەۋسىرى دەيمەن.

ھاياتلىق بىپايان ئوکيان ئۇنىڭ چوڭقۇرلۇقى چەكسىز،
بولۇپ غەۋۋاس گۆھەر سۈزسەڭ خەلقنىڭ تاھىرى دەيمەن.

ئەقىدە، چىن مۇھەببەتتە رېئاللىق كانىنى قازسالىڭ،
يۈرەكتە ئوت - پىراقى بار قەلەمكەش ماھىرى دەيمەن.

12

بېقىپ قەلبىمگە ئوت ياقتىڭ، كۆزۈڭ ئاتەش بۇلاقىمۇ،
مەيىن كىرپىكلەرنىڭ چاقماق، قېشىڭ ساھىل قىياقىمۇ.

يۈزۈڭ گويا قىزىل ياقۇت كۆزۈمنى چاقنىتار باقسام
لىپۇڭ شەربەت تېمىپ تۇرغان شېرىن - تاتلىق مۇناقىمۇ.

چىچىڭ بويىنۇمغا تاشلانغان مۇھەببەت زەنجىرى - رىشتى،
بويۇڭ زىبا بەئەينى ئۇ، قىزىلگۈلننىڭ سىياقىمۇ.

گويا مەجىنۇن بولۇپ سەلەدەك يۈرەرمەن ھەرقايىان دەۋرەپ،
مېنى كۆرگەن كىشى دەركىم: ئۇ چۈل سالپا - ساياقىمۇ؟

ۋىسالىڭ غەلۋىرى تاسقاپ گويا يۈلغۈن چېچەكىدەك،
پايانسىز چۆلگە بەند قىلغان مۇھەببەتنىڭ سىناقىمۇ؟

13

كۆزۈمنى مەن ئۆزۈپ تاشلاي سىلەرگە تەگمىسۇن قىزلار،
تىلىم كۆيسۇن، خۇسۇمەتلەر سىلەرگە يەتمىسۇن قىزلار.

كۆزۈڭلەر چاقنىغان چولپان، قېشىڭلار ئايغا ئەندىزدۇر،
بىۋىڭلار غۇنچىدەك يۇمران توزانلار قونمىسۇن قىزلار.

چېچىڭلار ئەۋرىشىم تالدەك، بېشىڭلاردا چىمەندوپپا،
بويۇڭلار تىك چىنار يەڭلىغ، شاماللار ئەگمىسۇن قىزلار.

قېلىشمايدۇ ئۇزۇن كۆڭلەك گويا شاھلار لىباسىدىن،
گۈلى چاقنايدۇ يۈلتۈزدەك تۇمانلار توسمىسۇن قىزلار.

چىمەنلەر يەلىپۇنر نازۇك سەھەر - ئاخشام يېنىك يولدىن،
قەدەملەر شۇ كەبى لەرزان قۇيۇنلار بۇزمىسۇن قىزلار.

چىرايدا ھۆر - پەريلەردىن گۈزەل ھەم ئاي خېلىل ھەتتا، ئەقىل - زېھنى ئەزىم دەريا بىھۇدە ئاقمىسۇن قىزلار.

چېلىشتا، ئىشتا - ئەمگەكتە، بىلىمدى كۆككە ئۆرلەڭلار، گۈزەل ياشلىق باهارىڭلار بىكارغا كەتمىسۇن قىزلار.

14

ئايالىم قىز تۇغىدى، دەپ دوستۇم بىكاردىن رەنجىدىڭ، تۆھپىسى ئالەمشۇمۇل سەن دىلىنگاردىن رەنجىدىڭ.

يىلتىزى بولماي دەرەخنىڭ بەرمىگەي ئالتۇن مېۋە، ئەسلىي ئەجادىڭ مۇنەۋەر سەن موماڭدىن رەنجىدىڭ.

قىز ھاياتلىقنىڭ گۈلى، گۈلدەك ھاياتلىق بۇلبۇلى، ئەس - هوشۇڭنى يوقتىپ تەكتى ئانائىدىن رەنجىدىڭ.

بولمىسا قىز، سەن قەيەردىن تۇغۇلۇپ ئۆسکەندىڭ، سەن ھاياتلىققا نىجاتكار قىز بالاڭدىن رەنجىدىڭ.

سوپىي يوق ئۆستەڭ قەيەردا، قىزى يوق گۈلگۈن ھايات، سەن ھاياتلىق باغۇنى قەددى چىناردىن رەنجىدىڭ.

15

ئىي سابا، يەتكۈز مېنىڭدىن دىلخۇمارىمگە سالام، يۈرىكى گۈلخان مۇسەللەك ئۇز چىنارىمگە سالام.

كەچتە ئاي — قەلبىمگە چۆككەن، كۈندۈزى ھۆرمىتى ئالەمشۇمۇل سۈلتانۇ شاھىمگە سالام.

ھەرقاچان پىكىرىمگە باشچى، ھەر چۈشۈمىنىڭ لەزىتى، سۆيگۈ ئىقبالىم سېيماسى گۈلنگارىمگە سالام.

ئۇ خىيالىم يۈلتۈزى ھەم دىلدىكى نۇرلۇق چىrag، چىن ھاياتىم غەمگۈزارى، گۈلئۈزازىمگە سالام.

مەن ۋىسال پەيتىگە تەشنا قاغجىراپ قالغان ئېتىز، ئىشق - پىراق جامىدا مەي تۇتقان ئارامىمگە سالام.

16

بەختكە چىرىمىشىپ ئۆستۈم گۈزەل دەۋرانە - دەۋرانە، سۆزۈمەدە چىن ھەقىقەت بار ئەجەب دۇرداň - دۇرداň.

ئىمپ تائىنىڭ شارابىنى قۇياشنى دىلئارام قىلىدىم، يۈرەكتە ياندى ئاتەش - ئوت گويا گۈلخانە - گۈلخانە.

شەپەق ئويىайдۇ مەڭزىمەد، گويا گۈل بەرگىدەك رۇخسار، كۆزۈمەدە چايقلار سۆيگۈ ئەجەب نۇرانە - نۇرانە.

ئەقىل تاپتىم بولۇپ شائىر، خەلق ئەقلەم بۇلاقىدۇر، زەپەرلەر ئىچەرە يايىايدۇ كۆڭۈل مەستانە - مەستانە.

پۇتون ئالەم يارالغاندۇر ئۇلۇغ ئەمگەك بىلەن پەندىن، جىمىنىڭ ئىگىسى — پەخرى خەلق سۈلتانە - سۈلتانە.

يۇرەك گۈلگۈن سىياداندۇر، تىزارمەن گۈلتىزىق قاندىن، سەتىرلەر سۈپسۈزۈك ئۆستەڭ ئاقار لەرزانە - لەرزانە.

سېپىر مېھرىم سەھەر تاڭدا قىزىلىگۈل بەرگىگە شەبىندىم، قۇياش نۇرى جۇلاسىدىن كۈلەر دىلخانە - دىلخانە.

كۈيۈم ئەندىز بولۇر كاككۈك بىلەن بۇلبۇل ناۋاسىغا، دىلىمدا خەلق - تۈمەن ئەلننىڭ كۈيى جەۋلانە - جەۋلانە.

ئۈمىدۋارمەن، ئۇلۇغ خەلقىم گويا خانتەڭرى بەختىمگە، خەلق نۇرلۇق قۇياش مەنكى ئاڭا پەرۋانە - پەرۋانە.

17

ئاتامنى تەڭرتىاغ دەيمەن، ئانامنى چاربىاغ دەيمەن، ھاياتىم مەنبەسى - كانى سۆبۈملۈك رەھنىما دەيمەن.

ئاتام ئەجري بىلەن باقتى، ئانام بەردى ھالال ئاق سوت، كۆيۈملۈك كاتتا پەرۋىشكار ئۆمۈرلۈك قىبلىگاھ دەيمەن.

قىزىلىگۈلدەك چىراينى ئۆتۈندى قىلچە مىننەتسىز، قەدىر - قىممەتكە تەڭداشسىز پىداكار ئەۋلىيا دەيمەن.

ئاتاسى بار، ئاناسى بار جاھاندا خاك ئەمەس، ئالتۇن، قۇياشتەك مېھربان، ئىللېق چىرايمىغا زىيا دەيمەن.

ئاتا مېھرى، ئانا مېھرى ئۇزۇلمەس بىر ئەزىم دەريا، يۈدۈپ باقسام ئۆمۈرۈزايىت كى بولماس قەرز ئادا دەيمەن.

سەھەر كۆكتىن تۆكۈلگەن نۇر قۇياشتىڭ تال جالاسىدۇر،
زېمىننى قاپلىغان ئاپتىپ جالانىڭ شوخ جۈلاسىدۇر.

سۆگەت - تال سۈپسۈزۈك كۆلگە ئەجەب زىننەت بېغىشلايدۇ،
پېشىندىن سوڭى قوشماق رەڭ سامانىڭ چاچ تالاسىدۇر.

تاقدىر تاغ بولسىمۇ ھەيۋەت، كۆڭۈلنى مەھلىيا قىلىماس
ياراشقان تاجى قارىغايىلار ناۋا كەشلەر ئۇۋاسىدۇر.

يىگىتنى مەستۇمەست قىلغان پەريلەر زىننەتى - كۆركى،
تېقىمغا تولغىشىپ چۈشكەن چىچى تۈننەتى قاراسىدۇر.

شۇ چاغ قىز ئىپتىخارى ھەم ھۆسنىگە رەڭ قوشار جەزمەن.
ئۇنىڭدىن دىلغا چۈشكەن ئوت مۇھەببەتنىڭ سېيماسىدۇر.

يىگىتلەر قىلبىگە سەزگۈ پىراقتىن ئوت تۇتاشتۇرغان
كۆڭۈلنەت ئاشقى - پەخرى ئۇزۇن چاچنىڭ قاراسىدۇر!

چىقسام نىگار باغ تېمىڭ، تارتىشقا مامۇق قول كېلۈر،
نە قول، يۈرەكىنى ئوينىتىپ خۇشبۇي ئېچىلغان گۈل كېلۈر.

كۆزلەرە شادلىق بەزمىسى، قەلبىدە ئاتەش نەزمىسى،
يۇمران چىۋىقتەك تولغىنىپ گۈلدەك چىراي مەقبۇل كېلۇر.

يۈرسەك چىمەندە ياندىشىپ، لەرزان قەدەملەر تاشلىشىپ
رسىتى تۇتاشقان چىرىمىشىپ قوشماق يۈرەكتىن كۆي كېلۇر.

ئۇتلۇق كۆزۈمنى تاشلىسام، ئالما تۈۋىگە باشلىسام،
گۈلگۈن چېچەكتەك نازغىشىپ نازۇكەرەشمەڭ جور كېلۇر.

چۆمگەندە سەزگۈ قويىنىغا، تاشلانسا قول گۈل بويىسغا،
چاڭقا دىمااغقا شۇ مەھەل ئەنبەر مەسەللىك بۇي كېلۇر.

لەۋەر تۇتاشسا ئەيمىنىپ، ئۇسسوْز يۈرەكلەر نەملىشىپ —
بىر گەۋەدە بولساق، شوخلۇقى تۇتقان بېلىقتەك خۇي كېلۇر.

يۇمىشاق شاماللار ئەۋجىدىن، گۈل ناخشىلارنىڭ مەۋجىدىن
مىڭلاپ تەشەككۈر - ئاپىرىن ئېيتقان يېقىملىق خور كېلۇر.

ۋەدىلەشىسىڭ شۇ مەھەل، تۈن يانغىنىدا - تالڭى سەھەر،
سازلار چېلىنغان مەلىدىن زەپىمۇ خۇشاللىق توى كېلۇر.

بىر ئۆمۈر باغۇھەن بولۇپ تىكتىم كۆچەت پەشىنىڭ
ھەم نەزىم يازدىم قېنىمىدىن ئۆزگە شانىم يوق مېنىڭ
ياشلىقىم ئۆتتى شۇ ئىشتا، يۈرىكىم كەتتى ھېرىپ،
چاچلىرىم ئاپئاق بۇلۇت ئوڭشاشقا چامىم يوق مېنىڭ.

قانچە كۈن تۇرسام ياشاپ «ئەل چاڭرى» بولسام دېگەن—
بىرلا ئارزو پارلىدى، ئۆزگە قارارىم يوق مېنىڭ.

گەر مېنىڭ ۋاقتىم يېتىپ كىرسەم زېمىننىڭ قويىنىغا،
تاپىنىم ئاستىغا قويى، باشقا دىيارىم يوق مېنىڭ.

21

دىلرابا، پىيالىدە گۈلگۈن چايىنى تۇتىلا،
چايىنى ئوتلاب بولغۇچە سىرلىق نىگاھتا كۈتىلا.

بىلمىدىم، چاي بىرلىمۇ، چايدا جېنىمىنى ئاللىمۇ،
چاي بىلەن ئوتلۇق يۈرەك، پىنهان كۆڭۈنى ئوتىلا.

چايغا مەيلىمنى قوشۇپ سۇندۇم نىتىي پىيالىنى،
خۇش تەۋەززۇ ئىلکىدە ھەلقۇمغا چايىنى يۇتىلا.

شۇ دەقىق چاي رەڭگى تەپتى يۈزلىرىدۇر گۈل سۈپەت،
تۈن يېرىپ چىققان قۇياشتەك نۇرغاغا نۇرنى قاتىلا.

مەھلىيا بولدۇم، ئاراملىق بولمىدى كۆڭۈلۈمگە ھېچ،
نە بالا بولدى تاڭھىي، باغرىمنى ئونقا ئاتىلا.

گۇرکىرەپ ياندى ئىچىمde شام - سەھەر سۆيگۈ ئوتى،
چاچقا ئاق چۈشكەندە ئاشق بازارىدا ساتتىلا.

ئاھ ! نىتهي، سۆيگۈ - مۇھەببەت ياشقىمۇ باقمايدىكەن،
بىر يۇتۇم چايىنى سۇنۇپ، جاننى ئەجەب قاڭشاتتىلا!

سۆيگۈسىز يوقتۇر ھاياللىق، سۆيگىدىن ئالىم گۈزەل،
بۇ ھەقىقەتنى ھەقىقلەشنى ئەجەب ئوخشاشتىلا.

22

ئەقىدەم، ئېتىقادىمىسىن ئۆمۈرلۈك قەھرىمان خەلقىم،
ھاياتىم سەن بىلەن كۆكلەم يۈرۈشتە ئاشىيان خەلقىم.
بۈيۈكسەن - قۇدرىتىڭ چەكىسىز مىسالى تەۋرىمىس بىر تاغ،
ھاياللىق سەن بىلەن مەۋجۇت مۇقدىدەس جانجىان خەلقىم.

يارالدى سەن بىلەن ئالىم، جاھانغا شاهى - سۈلتانسىن،
يارالدى كۆپ ئاسايىشلىق شۇڭا بىز شادىمان خەلقىم.

ئۆچەر سەنسىز ھايات شامى، قۇرۇيدۇ ھەم ئەزمىم دەريا،
ئىلاھىسىن، ئەجىر - تەرىڭدىن قېقىرساي باغۇاران خەلقىم.

قۇياشسىن، نۇر ئاتا قىلغان زېمىن - ئالەمگە تەڭدارشىز،
ئۆمۈر چەكلىك، ھايات چەكىسىز، ھايانتقا پاسىبان خەلقىم.

ئۇزاق تارىخنى ئاختۇرسام نامايان بولدى ئەجدادىم،
ھىماتىم، قۇدرىتىم، بەختىم... ئۆزۈڭسىن مېھربان خەلقىم.

ئۇلۇغىن، بىباھادۇر سەن ساڭا تەڭداش تېپىتىسىنىڭ ئۇلۇغىن، بىباھادۇر سەن ساڭا تەڭداش تېپىتىسىنىڭ

23 مەھىم ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن ئەندىھىن

قارىقىم قالدى ئۇيۇپ يۇرتۇم تېغى - دەرياسىدا،
زەپ گۈزەل سۈرەت مۇجەسسىم بىپايان سەيناسىدا.

تاڭ سەھەر بالقىپ قۇياش ئوتلىق نۇرىن توّككەن چېغى،
سۇپسۇزۇڭ شەبندەم لىغىرلايدۇ گۈلى - لەيلاسىدا.

ئوينىسا لەرزان ئۇسسىول سانسىز ئېقىنلار مىنگىشىپ،
ساز چالار دولقۇنلىنىپ تاغ كەلكۈنى داراسىدا.

ياغسا گەر يامغۇر - يېشىن كۆكتىن تۈمن مارجان بولۇپ،
كۆز چاقار گۈلگۈن شاراب گۈل بەرگىنىڭ ھۇجراسىدا.

گەر يىگىت دىل تارىنى مۇڭلۇق چېكىپ ئېيتىسا غەزەل،
بىر جاھان ئىللەق ئېقىم پەيدا بولۇر رەناسىدا.

ھەر يىگىت - ھەر قىزدا سۆيگۈ جۇشقۇنى تاشقىن دېڭىز،
ئاقىدۇ كىندىك قېنى چۈشكەن يېزا - سەھەراسىدا.

بىلىدۇ ئۇلار، مۇقدىدەم سۆيگىدىن كۈلگەن ھايىات،
سۆيگىدىن گۈللەيدۇ بارلىق بۇ ھايىات دۇنياسىدا!

هایاتلىق باشلىمى كۆكلەم - باھار كەلدى،
سامادا تۇرنىلار لەپ - لەپ قاتار كەلدى.

تېرىلغۇ پەيتىنى دېقان تۇتۇپ مەھكەم -
قىزىتتى ئىشنى ماڭلاي تەر ئاقار كەلدى.

ئېتىزدا مايسىلار كۈلدى بولۇپ رەڭدار،
دوغاب سۇ باغرىنى يەرگە ياقار كەلدى.

كۆكىدىن بەلگىلىك مايسا، بولۇش ئاشلىق،
بۇ يىل كۈزدىن بېشارەتلىك تۇمار كەلدى.

ئېچىلدى لاله - رەيھانلار جىمى ياندا،
بېرىپ ئىشقنى كاككۈك كۈي قاتاز كەلدى.

جالا سالدى سوڭەت - تاللار، ياساندى ئۇز،
ياساپ پى - پى بوغۇنلار شوخ چالار كەلدى.

قىزىلگۈل بەرگى رەڭ ئالدى سەھەر - تاخىدىن،
پىزا - سەھراغا خۇش ئىنبەر چاچار كەلدى.

چىچەكلىر كۈلدى شاخلاردا ئەجەب غۇچ - غۇچ،
كېپىنەك، ھەرىلەر شىرنە ئالار كەلدى.

يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچقان قوزا، تايالىق قۇرغۇچە كىتابلارنى يېلى نادىسى
چىپىپ، تۇپراقنى ئاسماڭغا ئاتار كەلدى.

هایاتلىق باشلىمى كۆكلەم - باھار كەلدى،
گويا قىز مەڭزىدەك گۈلگۈن ناھار كەلدى.

باھارغا ئاشينا شائىر ئېلىپ ئىلهام،
قەلەم ئالدى قولىغا زوق - ئىلهام كەلدى.

25

رەھبىرى بولساڭ خەلقنىڭ ئەلگە باققان ياخشىدۇر،
ئوتىدا كۆيگەن، سۈيىدە بىللە ئاققان ياخشىدۇر.

دەردىگە دەرمان بولۇپ، شاد كۈلکىسىگە جور بولۇپ،
چۈشىنىپ ئەل قەلبىنى، ئەل - يۇرتقا ياققان ياخشىدۇر.

تغ ئۇرۇپ نامرات، نادانلىق ئاپتىگە ۋاقتىدا،
تۇغ بولۇپ ئەلنى يېتەكلەپ ئالغا چاپقان ياخشىدۇر،

ئەل ئەگەر قالسا تۇماندا يول تاپالماي تەمتىرەپ،
قەلبىنى مەشىئەل قىلىپ يولنى يورۇتقان ياخشىدۇر.

كەلسە گەر راھەت - ئاسايىش ھەمەھە مىڭ پاتمان جاپا،
ئەلگە راھەتنى بېرىپ، مۇشكۈلنى تارتقان ياخشىدۇر.

ئەل ئۈچۈن بولسا چاكار - قول ئۇنى راهەت، دەپ بىلىپ،
مۇھىتەرەم ئەل - يۇرت ئۈچۈن شانلارنى قۇچقان ياخشىدۇر.

ئەل ئەگەر مۇشكۇل سەپەرەدە ھالىدىن كەتسە ھېرىپ،
جىسمىنى پەيتۇن قىلىپ ئۆزىنى قانقان ياخشىدۇر.

ئەتنى كۆزلەپ ھىمىشە خەلقىگە قۇد ياغىدۇرۇپ،
ئەلنى باشلاپ ئەتكە تاغلاردىن ئاشقان ياخشىدۇر.

26

گۈل كۆرۈپ ئۆستۈم زاكامدىن، قايىتا گۈل كۆرگۈم كېلۈر،
ياشلىقىمدا كلا پۇراپ، لەۋەر يېقىپ سۆيگۈم كېلۈر.

گۈل دېگەن رەڭدار تەبىئەتنىڭ گۈزەل خان تاجىسى،
قىپقىزىل گۈلنى يۇرەكە ئوخشتىپ تىزغۇم كېلۈر.

ھەر سەھەر گۈل سەيلىسىدە ھېسلىرىمنى ئۇرغۇتۇپ،
گۈلدىكى شەبنەمنى يۈزگە مىڭ قېتىم سۈرگۈم كېلۈر.

گۈل ھىدى - يارنىڭ ھىدى مەلھەم بولۇپ كەتكەن تامام،
گۈل ھىدى مەستخۇشلوقىدا شاد غەزەل ئېيتقۇم كېلۈر.

گۈلگە ئاشىق خۇشناۋا بۇلbul كەبى نەزمە تۈزۈپ،
شېئىر خۇمار خەلقىمنى ماختاپ دائىما يازغۇم كېلۈر.

گۈل دېگەن ئاتەش يۇرەكلىرىنىڭ مۇقىددە سىمۇرۇڭ ئەتلىكلىرىنىڭ گۈلنى گۈلدەك مۆھىتەرمىگە سوۋغا قىپ تۇنۇرۇنىڭ يېنىڭىزلىرىنىڭ گۈل ئېچىلسا ھەر باھاردا ياشلىقىمنى ئەسکە ئېپ، ياش كۆڭۈلىنىڭ زەۋقى قوزغالغان كەبى تۇرغۇم كېلۈر.

گۈلنى كۆرگۈڭلەر كېلەمدۇ، دېگىنىڭ قانداق ئاكا؟
گۈل كۆرۈش دىل ئادىتى، ھەتتا قىسىپ يۇرگۈم كېلۈر.

گۈل كۆرۈش قەلبى ھۇزۇرى ئول ھوشۇرنىڭ دائىما تاڭدىكى رەڭدار كېپىنەكتەك سۆيۈپ قونغۇم كېلۈر.

27

سەن ئۇلۇغ ئادەم، بىراق ئالداشنى ئادەت ئەيلىمە، ئاي تۇرۇپ ئالدىڭدا، ئاي يانداشنى ئادەت ئەيلىمە.

ۋەدىگە قىلماق ۋاپا ئادەمگە خاس خىسلەت پەقت، دىلىنى يالغان تىل بىلەن بۇلغاشنى ئادەت ئەيلىمە.

گۈل نېمە، گۈلدىن گۈزەل سۆيگەن نىڭارنى تەرك ئېتىپ، گۈل سۈپەت ئازغان - تىكەن تاللاشنى ئادەت ئەيلىمە.

ئازغۇسى ئادەم دېگەن، شەيتان كىشىنى ئازدۇرار، راستىنى يالغان بىلەن بابلاشنى ئادەت ئەيلىمە.

ئادىمى بىر كەلدىمۇ قايتا تۆرەلمەك يوق پەقت، بىر ئۆمۈر يالغاندا جان ساقلاشنى ئادەت ئەيلىمە.

ئاي دهيدىكەن باشقىلار، سەن ئوخشايىسىن ئۆزۈڭگە،
كۆزۈڭ نۇرلۇق بۇلاقتۇر، ئاييمۇ چۆمگەن كۆزۈڭگە.

سەن قەلبىمنى يورۇتقان ئايىدىن گۈزەل گۈلجمال،
تاش ئەينەككە قاراپ باق، ئىشىدەنىمىسىڭ سۆزۈمگە،

كۆككە باقسام ئايىدىمۇ سانسىز داغلار بار ئىكەن،
سەن غۇبارسىز گۈلسەنەم كۈنمۇ قايىل يۈزۈڭگە.

سەن تۇرغاندا يېنىمدا كۈندۈز گۈزەل، تۈن گۈزەل،
كۈندىن ئىللەق نۇر بېرەر قارا كۆزۈڭ كۆزۈمگە.

سوّيگۈم ئۈچۈن قاناتسىن، جىسمىمغا قان - ھاياتسىن،
كۈنگە ئەنداز، ئايغا ھەم سەن ئوخشايىسىن ئۆزۈڭگە.

يېنىپ تۇرغان چوغىمىسىن، مېھرىڭ ئىللەق نۇرانە،
پەرەلەرگە تۇغمۇسىن، ئاجايىپ ئۇز يىگانە.

چېھىرئىڭدە نۇر، لېۋىڭدە جىنەستىنىڭ ئەندىزى،
كۆزۈڭ چاقنار قۇياشتەك، مەن ئىنتىزار پەرۋانە.

ئىشلىخدا تەن كاۋاپتۇر، تونۇردىمەن - ئوتتىمەن،
بۈسۈغاڭدىن كېتەلمىي بولۇپ قالدىم دىۋانە.

ۋىسال قۇشۇم ئەگىيدۇ ئۆگزەڭدىكى پەغەز ئۆزگىگە، سەن قەلبىمەدە يىگانە.

ئەگىيمەنۇ ئەگىيمەن مەھەللەڭدىن كېتەلمەي،
مەي ئوتلىماي ئىشقىڭدا بولۇپ قالدىم مەستانە.

ۋىسالىڭغا تەشىامەن چىققىن جانان يېنىمغا،
بولۇپ قالاي ئۆمۈرلۈك ساڭا مۇشتاق دىلخانە.

30

ھەقىقتىن يارالغانىمن، ھەقىقدەت تىلتۈمارىمدۇر،
تومۇردا جۇش ئۇرۇپ ئاققان قېنىم ھەم كۈچ - مادارىمدۇر.

ئۇنىڭدىن ئايىرىلىپ ئۆتكەن ھاياتنىڭ لەززىتى بولماس،
ھاياتىم لەززىتى، پەخرى، ئۇ سۆيىگەن دىلىنگارىمدۇر.

ھەقىقدەت سۆزلىسىم بەزى قالارمىن مىڭ تاغار دەردكە،
شۇ دەردكە رازى بوب ئۆتمەك، يۈرەكتە چىن قارارىمدۇر.

ھەقىقتىكە جىمى موهتاج، ئۇنىڭدىن ئەل روناق تاپقاي،
ھەقىقدەت شۇ سەۋەب مەڭگۈ ئۆمۈرلۈك دىلخۇمارىمدۇر.

31

ئۆزۈڭگە ئوخشىساڭ ھازىر، قالارسەن ئوخشىماي دەمەدە،
ۋاقت ئۇ، شۇنچىلىك تېزكى، كۆرەلمەيسەن ئاشۇ كەمەدە.

لاغايلاپ يۈرمە غاپىللېق ئىچىدە ھەر دەقىق ئىنسان، قىلار سەن يىل ئۆتۈپ پۇشمان، ماجالىڭ قالمىسا تەندە.

ۋاقت تۈلىپارىغا منگەش، يۈگەن سال نەۋقىران چاغدا، «شۈكۈر» مەيخانىسىدا سەن بولۇپ قالماي نادان بەندە.

ئۆتۈپ ياشلىق، كېتىپ پۇرسەت، ئىكەك سالسا ۋاقت بىر چاغ، تىلەرسەن ئۆزگىدىن ئاش - نان، كىيىپ رەزگى كۈلا - جەندە.

ئىجاد، مېھنەتتە ئەر باتۇر، ئىجاد - مېھنەتتە ئەر كۆكلەر، دېڭىزنى تىندۇرالايدۇ ئۈمىد بولسا ئەگەرچەندە.

شجاعەت شەمشىرى كەسکەي ئېگىز تاغلارنىمۇ بەلدىن، ئەقىلىنىڭ سۈيىدە شەمشىر سۇغار سالىڭ، بەلكى بىرددەمە.

ئۆگەن دوستۇم، بىلىم ئىزدە، نادانلىق كۆرمىسۇن بويىنۇڭ، ھايات ئەيىامىنى چىڭ تۇت، ۋاقت گەر بولسلا سەندە!

32

قەدىمىي ھەم گۈزەل ئاستانە — يىپەك يول قامۇسى قەشقەر، مۇقەددەس شەھىرى سۇلتانە، گۈلى ھەم تاجىسى قەشقەر.

ئۇنى تەڭرىم ياراتقانمىش ئېلىپ تۈپراقىنى زەردىن، سۆڭەكلىرىگە يىلىك مېھرى، كۆڭۈللىر خانىسى قەشقەر.

«سەھەر قەند ئالمىسى» دەيدۇ، نە ئالما، چىپىي گولخاندۇر،

جاھان سەيناسىدا مەشھۇر ئەزىزلىرى ئانىسى قەلەمچە كېلىغاننى پىتى لادىسى

چېلىشچان خلقى مىڭ ئەلا، شاھىنشاھ - كاتتا خاقاندىن قەلەمچە كېلىغاننى پىتى لادىسى

جاھانكەزدى - قەلەندەرمۇ ئۇنىڭ پەرۋانىسى قەشقەر.

تېشى زەر، دۇررىمار جاندۇر، سۈيى زەمزەمگە تەڭ ئەسلىي،

گىياھ - ياتقاقلرى دورا، ئانارنىڭ دانىسى قەشقەر.

ئۇنىڭ تۆت پەسلى ئايىرلىغان خاتاسىز، بەڭ ئېنىق - روشەن،

هایاتلىقچۇن ئېسىل جەننەت بەخت پەيۋەندىسى قەشقەر.

ئانا قەشقەر، ئەزىز قەشقەر، سۆيۈملۈك بەختىيار قەشقەر،

جاھان رەنالرى ئىچرە» يۈرەكىنىڭ پارسى قەشقەر.

33

بىر كۆرۈشكەننە نىگار كۆرسەتتى ھىممەت باغىنى،

ئىككى كۆرگەننە ئىما قىلدى مۇھەببەت تاغىنى.

ئۈچ كۆرۈشكەننە ۋاپا ھەم ئېتىقادى قانچىلىك،

دەپ، بېشىمدىن چاچتى ئۈستۈمگە قىزىق ئوت ياغىنى.

تۆت كۆرۈشكەننە پىراق رام قىلدى مەيلىمنى تامام،

سالدى بويىتۇمغا سىناقنىڭ رىشتىسى - قىلتاتاغىنى.

غىل تىلىنىڭ نىجىمەت رېتىپە ئامەنلىقىنىڭ ئەللىرىنىڭ

بەش كۆرۈشكەنە تۇتۇنداك كۆككە يەم بولدۇم تامام،
ياقتى ئوت جىسمىمگە كۈللى ياندۇرۇپ گۈلخانىنى.

ئالىتە كۆرگەنە ئەقىدەمگە تامام قايىل بولۇپ،
قاش ئېتىپ - شەرەت بىلەن كۆرسەتتى ئەسرا ر چاغىنى.

يەتنە كۆرگەنە شاراب بەردى لېۋىدىن - جامىدىن،
مەست بولۇپ كۆردۇم شېرىن چۈش تەختىدە گۈلتاجىنى.

سەككىزى دىل تۆرگە چۈشتى ۋىسالىنىڭ سايىسى،
ۋادەرىخ! سالدى يۈرەككە ئاشىق خۇمارى — داغىنى.

توققۇزى كەلدى جاسارەت قان بولۇپ جىسمىم ئارا،
غەيرىتىم پەر قاقلى ئۆشقۇن سايرىتىپ ئاسمانىنى.

ئون كۆرۈشكەنە نىڭكار ئىندەككە كەلدى بەتامام،
قانغۇچە ئىچتىم ۋىسالىدىن سۆيگىنىڭ شارابىنى!

34

بىر نىگاھ تاشلاپ نىڭكار، ئىشقىڭنى پەيكان ئەيلىدىڭ،
تىپتىنج قەلبىمگە سۆيگۈڭ چۈشتى غەليان ئەيلىدىڭ.

تەن سىماپ بولدى هاياتىن لەشكىرى قورشاۋىدا،
لەرزىگە كەلدى يۈرەك، يۈزلەرنى گۈلخان ئەيلىدىڭ.

لەۋلىرىم تىترەيدۇ ياپراقتەك، سىياقىڭنى كۆرۈپ،
قوغۇشۇن ئېرىتمىدەك مېنى نىجان ئەيلىدىڭ.

مەن گويا بۇلبۇل، سەمنىدەر ئوت ئارا باشىم يارلاپ،
ئىنتىزازلىق تەختىدە قەلبىمنى خەندان ئېيلىدە.

سەن بۇلۇت يارغان تولۇن ئاي، كۆزلىرىڭدە نۇر - زىيەتلىق پىكىنى لادىپسى
نۇرغۇ لەۋ سوزغان گىياھمەن، دىلىنى ئەتشان^① ئېيلىدىڭ.

سەن ھامان قەلبىدىكى قۇدرەت ئىلاھىسەن، ئەۋلىيا،
مەنكى، زاھىت سەجدىگاھتا، كۆللى ئەفغان ئېيلىداڭ.

مەن بىھوش مەجنۇن ئىرۇرمەن، گۈل ۋىسالىڭ ئىشقىدا،
ھەرقايىان دەۋرەپ يۈرەرمەن چۈنكى، مەستان ئېيلىدىڭ.

35

بوسۇغاڭنى بېقىپ جانان، جامالىڭنى تىلەپ ئۆتتۈم،
خىيالىمنى سېنىڭ سۆيگۈ تېشىڭغا دەم بىلەپ ئۆتتۈم.

كۆزۈڭ گۈلخانىدا كۆيگەن سۈنۈق كۆڭلۈمىنى تۈن ئىچرە،
كۆزۈم يامغۇرلىرىغا ھەم تىنیم تاپماي مىلەپ ئۆتتۈم.

ئېچىرقاپ چاڭ - چاڭ بولغان لېۋىم جانسىز قىمىرلايدۇ،
بۈيۈك يادنامىدەك ئىسمىڭىنى تەكرار ھەجىلەپ ئۆتتۈم.

ناگاھ، تالغان پۇتۇم سۆرەپ بوسۇغاڭغا قويۇپ باشىم،
تىنەپ يۈرگەن پىغانلىق كۈي كەبى شۇ كەچ تۈنەپ ئۆتتۈم.

^① ئەتشان — تەشا

كېچەڭمۇ ئۆتتى كۈندۈز ھەم، خىيالىم چۆلدهرەپ سۈندى،
نىتەي، ئوتلۇق يۈرەكىمنى قىزىق تۈزغا چىلاپ ئۆتتۈم.

36

كىندىك قىنىم تۆكۈلگەن ئانا دىيار ناچۇغۇم،
قەلبى ئىللەق قۇياشتەك، قويىنى باهار ناچۇغۇم.

كىم سۆيمىيدۇ، قەدیرلەپ تۈغۈلغان ئۆز يۇرتىنى،
مېنىڭ قەلبىم سەن ئۈچۈن كۆپ ئىنتىزار ناچۇغۇم.

پەرۋانىمەن سەن ئۈچۈن، سەن شام - چىراغ مەن ئۈچۈن،
كېچە - كۈندۈز مۇجەسسىم سەنەدە ناھار ناچۇغۇم.

ناچۇق ئۆستەڭ سۇلىرى ئابھايات، قەنت - ناۋات،
بىر تامچىنىڭ قىممىتى يۈز مىڭ دىنار ناچۇغۇم.

سەي - كۆكتاتىنىڭ ماكانى، مول هوسوْلىنىڭ ماكانى،
پېتىشتۈردىك قانچىلاپ دانا - شۇڭقار ناچۇغۇم.

تامچە سۇدا قۇياشنىڭ روشن جۇلا - ئەكسى بار،
سەرخىل گۈلى ۋەتەننىڭ، ئەل بەختىيار ناچۇغۇم.

ھۆسۈلۈك گۈزەل - تولۇن ئاي، ئىشچان خەلقىڭ بولدى باي،
قەلبىمە بار سەن ئۈچۈن كۆپ ئىپتىخار ناچۇغۇم.

ئىستىقبالىڭ قۇياشتەك، بەختىڭ نۇرلۇق ئاپتاپتەك،
قەددىڭ كۆككە تاقاشقان مىسىلى چىنار ناچۇغۇم.

قاچان كەلسەم توپاڭدىن كىندىك قىنىم پۇرىزىلىق ئۇچۇن غەزەل - ئەشئار ناچىنەتلىرىنىڭ كەنگەرلىقلىرىنىڭ يېڭى ئادىمىسى

بارىمىدۇ ئالىمدا سەندەك مولچىلىق ئاۋات بازار،
ئادىمى يۈلتۈز كەبى كۆپ، دائىما ئويغاق بازار.

بوتكىلار ئازادە، رەتلەك، يوللىرى ئەينەكسىمان،
كىشىلەر دوستانە، قەلبى، سۆزلىرى قايماق بازار.

تېپىلار يىلان پۇتى ھەم توخۇ سوتىدىن بۆلەك،
ھەممە نازۇنېمىتى مولدۇر، ئەجەب ئۇيناق بازار.

تەمى تاتلىق مانتىسى، پەرمۇدىسى، كاۋاپنىڭ، سارجا، شايى - ئەتلەس، شىپۇن، سوکنىسى سانجاق بازار.

ئۇن، گۇرۇچ، ياغ، گۆش دېگەننىڭ سانى چوتقا پاتىمىدى، ئات، ئىشەك، قوي، ئۆچكە، توپاقلار سېمىز - بورداق بازار.

ئۇنداق قوغۇن، مۇنداق تاۋۇز، نەشپۇتى خۇددى ھەسەل، زبۇزىنەتلەر ھېسابسىز خۇددى بىر ئاسман بازار.

تارتىدۇ زوقىڭىنى ئۇنالغۇ يەنە سىن ئالغۇلار،
شوخ ئىقىنەدەك خۇشناۋا، خىل ناخشىلار ياخلاق بازار.

مەيلى دۇڭجىڭ، مەيلى پارىز... نىڭ چېتى - سەھراسدا،
بارىمدىۇ نېمەتكە تولغان كەڭ زېمن، شۇنداق بازار؟

عەي، سېرىقبۇي ① بازىرى كۆڭلۈمىنى ئالدىڭ، قانىدىم،
سەن ئورۇن ئال قەلبىمىزنىڭ تۆرىدىن قايىناق بازار.

38

جېنىم ئانا، سەن دەرەخ، مەن ياپىپشىل ياپراقامەن،
سەن كەڭ زېمن ھوسۇللىق، ئالقانچىلىك تۇپراقامەن.

ئەزىم دەريا سەن ئۆزۈڭ، مېھرىڭ قايىنام ئۆركىشى،
بۇزغۇنىڭدىن ياشارغان مەن چىمەنزار قىرغاقەن.

سەن قۇياشسىن دىللارنى ئاپتاك قىلىپ يورۇتقان،
مەن ئالدىڭدا ناتىۋان، خىرە يانغان چىراڭەن.

سەن قىزىلگۈل باغدىكى — جىمى گۈللەر سەرخىلى،
مەيلى مەنكى شاھ بولاي، ئالدىڭدا ئوت - قىياقامەن.

ئالتۇن جامسىن ئەزىزىم ئەتتىۋارلىق، قىممەتلىك،
مەن خۇمداندا پىشىغان ئاددىي ساپال تاۋاقامەن.

سەن مۇتىۋەر سۇلتانىم، بەختىم، قىبلەم، يۈلەنچىم،
تاھارىتىڭ سۈيچۈن ئوقچۇپ تۇرغان بۇلاقەن.

① مارالبىشى ناھىيىسىنىڭ سېرىقبۇيا يېزا بازىرى.

تاغىدىكى مۇز كۆكسىدىن تۈڭلۈك ئېچىلدى بەتامام،
قانچە ئەگۈزلەر مۇجەسسەم، ئاقتى قىيانلار ھەم بۇگۇن.

يۈز يېقىشتى سۇ بىلەن، نىجان قىياقلار جانلىنىپ،
لەۋ ئېچىپ كۈلدى يېقىمىلىق لالە - رەيھانلار بۇگۇن.

گۈل لېئىدە شوخ تەبەسىسۇم پارلىدى يارقىن جۇلا،
يابىپشىللەق قۇچتى يەرنى يايىدى جانلار بۇگۇن.

كۆكتە ئاي ئەگىم قېشىدىن تۆكتى يەرگە نۇر - زىيا،
بۇك دەرەخلەر سايىسىگە چۆكتى مەستانلار بۇگۇن.

خۇددى بەتلەنگەن ساداقتهك تۇرنىلار كەلدى قاتار،
يدىڭ شىمايلاپ كەڭ ئېتىزغا چىقتى دېھقانلار بۇگۇن.

تاغدا كەكلىك، باغدا كاككۆك، كۆكتە قارلىغاچ شادىمان،
سايىدى بەس - بەستە ئاشق قەلبى خەندانلار بۇگۇن.

چۈشتى كۆكتىن ئوشبۇ نورۇز ئېشىغا داخل بولۇپ،
كۆك قىزى — ئالتۇن قۇياش ھەم نۇرى چولپانلار بۇگۇن.

ھەر تەرەپتە قۇردى بەزمە بارچە نورۇز ئەھلى جەم،
كەلدى ئىلھام، يازدى شائىر نەزمە - داستانلار بۈگۈن.

40

سۈبھى تالڭىز، كۆز چاقنىتىپ نۇر بالقىغان چولپان گۈزەل،
ياپىپىشىل كۆڭلەتكە يۈلتۈز تاقىغان ئاسمان گۈزەل.

كۈن يورۇپ چىقتى، دېڭىزدىن ئۆرلىگەن ئوت شارىدەك،
يەر - جاهان چۆمىدى شەپەق نۇرغاش ئەجەب گۈلخان گۈزەل.

بىخ سۈرۈپ چىقتى سۆگەت - تال نوتىسى قۇدرەت بىلەن،
دىلغا زوق ئەيلەپ ياشارغان بىغۇبار بوستان گۈزەل.

باغ ئىچى قەلبىمگە تالىق ياش چېچەك شاخ بەرگىدە،
لەۋ يېرىپ كۈلگەن چېچەكلەر جىلۋىسى چەندان گۈزەل.

نازى كەم قىزنىڭ جۇۋاندىن، قىز بىراق دىل ئاشقى،
قىز كۆزى ئىزدەپ ۋىسال شوخ كۈلکىدە باققان گۈزەل.

نەۋقىران ئەر خۇددى بۇركۇت كۆكتە پەرۋاز ئىلىگەن،
جىسمىدىن تەپچىيدۇ قۇدرەت، تەرىدىن ھەريان گۈزەل.

بۇۋىلار ئېيتقان: ھايات - ئۆمرۈڭدە ياشلىق بىباها،
چوغ سۈپەت ياشلىق بىلەن بۇ يەر - جاهان ھەرئان گۈزەل.

قۇي قىنى ساقىي شاراب مەي جامىگە،
مۇپتىلا بولدۇم ئىشق دىشۋارىگە.

كىردى بىر ئايىدەك پەرى ئوتلۇق بېقىپ،
ناتىۋان كۆڭلۈم تۆرى - ئايۋانىگە.

ئايلىنىپ كەتتى تمامام جىسمىم مېنىڭ،
گۈركىرەپ ئوت يانغىنى - گۈلخانىگە.

قوغۇشۇن ئېرىتمىسى بولدى يۈرەك،
توك مېڭىپ كەتكەچ تومۇر - زىل تارىگە.

ئۇيقدىن بىدارىمەن شامۇ سەھەر،
كۆزلىرىم بولدى بەسىر ۋىسالىگە.

ئاھ ! دېسەم، پۇركۈيدۇ ئوت ھەربىر تىنىق،
گۈللىگەن ياشلىق بېغىم گۈلزارىگە.

غەم بىلەن بولدۇم تۈلۈقتاش ئاستىدا،
ئىشق ئوتى خامانىنىڭ پايخانىگە.

دوستلىرىم دەيدۇ مېنى رەڭىگىڭ سامان،
ئايلىنىپ قاپسەن تۈگەل بىمارىگە.

بىر دەقىق بولسۇن شىپا گۈلگۈن شاراب،
يەتكۈچە دەردىم ئىشق سۇلتانىگە!

42

تاۋلىنىپ خەنچەر بوللۇپ چىقتىم كۆزۈڭ يالقۇنىدا،
سۇغىرىپ ئالدىڭ جېنىم مېھرىڭ سۈيى دولقۇنىدا.

ئۇلىدىڭ رىشتىمنى رىشتىڭە ئۆزۈلمەس، چىڭ قىلىپ،
يېشىلىپ كەتمەس ئەبەدكە چاڭ - توزان ئۇپقۇنىدا.

ساڭا بولغان ئېتىقادىم قانغا سىڭدى ئىي جانان،
ئازدۇرالماس مېنى شەيتان سۆيگىنىڭ غولغۇنىدا.

بىسىرىم كەتمەس يېنىپ، يارسام تو سالغۇ باغرىنى،
توختىماس، كەسسىم تېۋىلغۇ ھەمدە چۆل يۇلغۇنىدا.

سەن ۋاپا قىلسالىڭ ئۆمۈرلۈك دادقا يەم بولماس تىغىم،
دەل بېغمىم بولماس خازان، بەلكى جۇدۇن سولغۇنىدا.

43

هاياتلىق بىر ئەزمىم دەريا، چېپىپ تۇرسالىڭ چىمى پۇتمەس،
نەپەس چاپىماي بىخۇد تۇرسالىڭ چۈشەر لانتا - لېيى پۇتمەس.

هاياتلىق قوۇمىم ھەرىكەتتە، ئۇنىڭ يادروسى ئادەمدۇر،
يۈرەك ھەرىكەتتە دائىملىق، ئۇ ئادەمنىڭ دېمى پۇتمەس.

شۇ دەم - قۇتلۇق نەپەس بىرلە ھاياتلىق لېكىن، بىردهم ۋىسال تاپسا يەنە بىرنىڭ كېمى

شۇ كەمنى تولدۇرۇش ئىستەك، كىشى ھەرىكەتتە دائىملىق ئۆزۈلمىي تامچىلاپ تۇرغان شۇ ئىستەكتىنىڭ غېمى پۇتمەس.

هاياتلىق شۇ سەۋەب گۈلگۈن ئۆزۈلمىس بىر ئەزمىم دەريا، ئىجاد - ئەمگەك ئۈچۈن تۆككەن ھالال تەرنىڭ نېمى پۇتمەس.

كىشى ئۆمرى - ھاياتلىقتا پەقفت بىرتال قىزىلگۈل، بەس، داۋاملىق گۈل ئېچىپ تۇرغان ھاياتلىقنىڭ بېغى پۇتمەس.

هاياتلىق شامى نۇر چاچسا بولۇر گۈل مەڭگۈگە ئالىم، كۆيۈپ ئۆچكەندە بىر تال شام، يانار مىڭلەپ شېمى پۇتمەس!

44

ئايال دەيمىز يېرىم دۇنيا، پۇتون دۇنياغا تالىقتۇر، ئاياللار بار، جىمى ئۆيىدە گۈزەل جەننەتمۇ بارلىقتۇر.

ئايالسىز ئۆي - بورانلىق ئۆي، كۆڭۈللەردە خىرامانلىق، خىزىرەتكەن ئۈچۈن مۇشكۇل، ئازابلىق مىسىلى خارلىقتۇر.

ئۇچاققا ئوت قالانمايدۇ، تۆشەك ئوبدان سېلىنىمايدۇ، كۈلۈپ تۇرغان چىرايلار يوق، بۇ ئەرگە بىر جازلىقتۇر.

ئايال بار نهۋەرە - پەرزەنت بار، خۇشاللىق ئەۋجىدە ئۆيمۇ،
بېغىڭىچى، ھويلاڭدا شاد كۈلکە، ئۇ ئۆي گويا بازارلىقتۇر.

ئايالسىز غەم باسار دىلنى غېرىپلىق ئىلكىدە ھەردەم،
ۋاپادار غەمگۈزۈرىڭ يوق، جىمى ئەتراب مازارلىقتۇر.

نادان - ياشلىقتا بىلمەيسەن، ئايالنى كۆزگە ئىلمايسەن،
ياشانغاندا قېلىش يالغۇز، كۆڭۈلگە كۆپ ئازارلىقتۇر.

ئايالسىز ھۆر ھاياتلىق يوق، جاھاندا شوخ قاناتلىق يوق،
باسار ئالەمنى غەم - غۇسسى جىمىگە بىر جازالىقتۇر.

45

دىنارغا ئالغىلى بولماس ئەقىل - زېھىن - پاراسەتنى،
بېتىشتۈرمەك بەسى مۇشكۈل كېرەكلىك بىر ماھارەتنى.

نىشانغا ئۆرلىمەك خۇددى قۇدۇقتىن ئايىنى سۈزگەندەك،
قىلىش جارى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىرادە ھەم شىجائەتنى.

ئەقىدە ئىلكىدە قادر كىشى ھەر ئىشقا چىڭ تۇرسا،
يىلى بوشلار قالار يولدا قىلىپ ھەمراھ خىجالەتنى.

كىمىكى شۈكۈرگە مۇشتاق قانائەت بىرلە جان باقسا،
چېكەر تەھقىق ھاياتىدا پۇشايمان ھەم رىيازەتنى.

46

گۈزەل ياشلىق قۇچاغىڭغا ياناي ئەمدى دېسىم سەن يوق،
قۇياشتىك نۇر جامالىڭغا قاناي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

يېشىم ئاتمىشقا ئۇلاشتى كۆزۈم نۇرسىمۇ تولاشتى،
بولۇپ تۈلپار سەپەرلەرde چاپاي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

ساماغا ئۆرلىگەن قۇشتىك، سەبىي ياشلىقتىكى چۈشتىك،
خىياللار ئىلکىدە كۆڭلۈم ئاچاي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

ئىجاد باغدا قىريق بەش يىل ئۆتۈپتۈ مەن ساناب باقسام،
تەرىمدىن ئەلگە خۇش ئەنبەر چاچاي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

بىلىم رۇسلاپ تۇرالمايمەن، غۇلاج تاشلاپ ماڭالمايمەن،
ئېلىپ قوللارغا گاڭ كەتمەن چاپاي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

دەرىخ! ياشلىق مۇرادىڭغا قېنىپ بولماي ئۆزىپ كەتتىڭ،
سېنى چىللاب يېھەكتىن تون ياپاي ئەمدى دېسىم سەن يوق.

گۆدەكلىك ھەم نادانلىقتا بىلەلمەي قاپتىمىن ياشلىق،
يېتىپ قەدرىڭگە باغرىمنى ياقاي ئەمدى دېسەم سەن يوق.

تىپىلماس بىباها قۇتسەن، يېنىپ تۇرغان ئۈلۈغ ئۇتسەن،
بۈگۈن ئەقلىمگە تولغاندا تاپاي ئەمدى دېسەم سەن يوق.

47

ننتەي، قەلبىمىدىكى دەردىم كۆزۈمدىن ياش بولۇپ چىقتى،
نە تاشكى، سوغدا مۇز قاتقان كىرىستال تاش بولۇپ چىقتى.

بوسۇغاڭ ئالدىدا ساقلاپ گويا ھەيكەل بولۇپ قاتتىم،
جامالىڭ سۈرتى قەلبىم ئارا قۇياش بولۇپ چىقتى.

خىالىم سائىا چىرماشتى كۆزۈمde گۈلjamالىڭ بار،
يۈچۈقتىن بالقىغان شولا ماڭا يولداش بولۇپ چىقتى.

ھاياتلىق سەركىسى سۆيگۈ يەنە كۈچ بەردى ئەقلىمگە،
نەپەستىن چاچرىغان خۇش ھىد ئەجەب دىلداش بولۇپ چىقتى.

لاغىلداب تىرىگەن جىسمىم شۇ دەم ئاتەشكە قاقلاندى،
تومۇزنىڭ ئاپتىپى يەڭىلىغ ئوتۇڭ سىرداش بولۇپ چىقتى.

تىزىمغا كەلسىمۇ قار - مۇز، چىكەمدىن ئاقتى قىزىق تەر،
كۆزۈم قاراقىدا جىسمىڭ ۋىسال قولداش بولۇپ چىقتى.

«ئانام يانىمدا بار» دەپسەن، تومۇردا ئۇرغىنى قانىم،
قېشىمغا چىقىمىساڭ مەيلى، نىيەت ئوخشاش بولۇپ چىقتى.

سېنىڭىڭى دەرىدىڭ ياماق بولماسى مېنىڭى دەرىدىمگە ئالقانلىكلىك
تامام نىمجان بولۇپ قالدىم جېنىمىنى بىرسى ئالغاندەك.

خۇمارىم ئورنىنى باسماس ئۆزۈمنى مەي بىلەن يۇسام،
تېنىمەدە ھېچ مادارىم يوق ئۇزۇن يوللاردا ھارغاندەك.

نىڭار كەتتى يىراقلارغا، مېنى تاشلاپ پىراقلارغا،
نىتەي، ئەمدى يۈرەك پىش - پىش، گويا خۇمدانغا سالغاندەك.

ئۆزۈمنى چاغلىماي شىلتىڭ ئېتىپتىمەن، ئەمدى نەچارە؟
غېربىسىندىم يېتىم باچكا كۆۋەكتا ئۆزى قالغاندەك.

نىزىقاپ، ئەركىلەپ كەلسە مېنىڭدەك ئەر تېپىلماسى، دەپ
يوغان چاغلاپتىمەن ھەي - ھەي، ئۆزۈم دۇمباقنى چالغاندەك.

چوكاسى بولىغان دۇمباق ئاۋازسىز بۇتقا ئوخشاشكەن،
بىلەلمەي قاپتىمەن باشتا، ئەقىلىدىن شۇندا ئازغاندەك.

هایاتىڭى لەززىتى شۇكەن، ۋاپادارغا ۋاپا قىلماق،
بولۇپ قالدىم ۋاپاسىزنى جاپا مىڭ مەررە ئۇرغاندەك.

سەن كېچە، ئۇيقوڭىدا ياتسالىڭ مەن كېلىپ كەتكەنىدىم،
يۈرىكىڭىنى يۈرىكىمگە مەن سېلىپ كەتكەنىدىم.

شۇ سەۋەب «ئوغىرى» دېدىگىسىن، غەم بىساتى ئىلكىنده، ئوغىرى بولسا نە پۇشايمان، مەن بىلىپ يەتكەندىم.

ئېرىشىپ ئاشق يۈرەكە قۇت بىلەن تاپتىم نىجات، تەن قۇرۇق قالدى سېنىڭدە، جان ئېلىپ كەتكەندىم.

قانچە يىغلاپ قاقدىسىڭمۇ ئەمدى بەرمەيمەن ساڭا، باشتىلا بىر سەن ئۈچۈن مىڭ جان قېقىپ كەتكەندىم.

سەنمۇ ئىز قوغلاپ مېڭىپ چۆللەرنى ئىزدە، باغقا كىر، «ئوغىرى» دە يَا «تۇغرى» دە، مەيلىڭ، بىلىپ كەتكەندىم.

سەن بىلەن بىلە ئۆتۈشنى گەر خۇدا قىلسا نېسىپ، قايتۇرۇشقا شۇ مىنۇت مەن ئانت ئىچىپ كەتكەندىم.

50

«ئاشقى سەرگەشتە بولساڭ» مەن جامالىڭنى كۆرەي، تىل دېگەن دىل ئىينىكى پىكرۇخىيالىڭنى كۆرەي.

كۆزلىرىڭ نۇرلۇق بۇلاقتۇر، كىرپىكىڭ شەمشەر مىسال، سانجىلىپ چىققاندا جانىم تىل - زۇۋانىڭنى كۆرەي.

گەر ئىچىڭ ئاغرىپ نىڭار كەلسەڭ قېشىمغا ناز بىلەن، تەنگە جان كىرسە ئەجەب ئەمەس، لەبى جامىڭنى كۆرەي.

گەر هاياجانغا كېلىپ چىقسا كۆزۈڭدىن تامىچە ياش، سۆيىگىنىڭ زەم - زەم سۈيى، دەپ چىن ۋاپايىڭنى كۆرەي.

تل بۆلەك، قەلبىڭ بۆلەك بولسا ئەگەر، بىۋاپانىڭ ئىشلىق ئۇنىتى
بىۋاپانىڭ ئىشلىق ئۇنىتى كۆيگەن دىدارىمنى كۆرەي!

51

گۈزەل ياشلىق ئۆتۈپ كەتتى، يېشىم ئاتمىشلىدىن ئاشتى،
دېۋەڭ چاغلار تۈگەپ ئەمدى بېسىق كۈنلەر ماكانلاشتى.

يۈرەكتە ھۆر باهار پەسىلى، يۈرەك ئەسلىي قۇياش نەسىلى،
تېنىمە ئوت - ھارارت بار، پىغانلىق كۈن ۋىدالاشتى.

كۆڭۈل يايرايدۇ شادلىقتىن، يۈرەك ئوبىنайдۇ شادلىقتىن،
كېلەچەك دىلىپىرى خۇشخۇر كۈلۈپ ئىللەق قۇچاق ئاچتى.

دىلىم پېيكان، بىراق گەۋىدە، بەجايى ياغا ئوخشايدۇ،
ئەقىل - زېھنىم يېتىلگەندە، بەدەندىن كۈچ - قۇۋۇت قاچتى.

يەنە قايتقۇم كېلۈر ئوتتۇز يېشىمغا گەر نېسىپ بولسا،
گويا گۈلخان بولۇپ ئارزو يولۇمغا نۇرنى چاچتى.

نەتىي، مۇمكىن ئەمدستۇركى، ئۆمۈر كەينىگە يانمايدۇ،
بىراق، قەلبىمدىكى يالقۇن ئىجاد بىرلە قۇچاقلاشتى.

شۇڭا قىلچە پۇشايمان يوق، يىراق مەنزىلگە كۆز تىكتىم،
ئىجادقا مەھلىيىا ئىشقىم ئوتى ئۆمرۈمگە ياماشتى.

كىشىدە بولمىسا ئارزۇ پاساھەت بولمىغاي ئۇندا، ئۇنى غەمنىڭ تىغى چاپقاي ھىدايەت بولمىغاي ئۇندا.

ئۈلۈغ ئارزۇ ئۆزۈلمەس زور ئېقىن دەرياغا ئوخشайдۇ، تومۇردا ئاقمىسا قاندەك كامالەت بولمىغاي ئۇندا.

بىلى بوشنىڭ غېمى يوقتۇر، سەۋەب ئارزۇغا قىزىقىماس، كۈنى ئۆتكەنگە مىڭ شۇكىرى، شجائەت بولمىغاي ئۇندا.

قولىدىن ھېچ نېمە كەلمەس، ئۆلۈكتىن قىلچە پەرقىسىز ئۇ، جاھالەت دارىغا مەھكۈم، جاسارەت بولمىغاي ئۇندا.

كىشى ئارزۇنى يار قىلسا، ئۇنى قەلبىگە جا قىلسا، تالانت تەختىدە سۇلتان ئۇ، جاھالەت بولمىغاي ئۇندا.

قولىدىن گۈل ئونەر ھەردەم ئىشى بىرىكەت بىلەن تولغاىي، ياشار ئارزۇغا يەتمەكچۈن خىيانەت بولمىغاي ئۇندا.

هایاتىسىن، ئەي ئۈلۈغ ئىنسان، ياشا ئارزۇغا مۇشتاق بوب، ئىشىڭ تاپقاي روناق پۈتكۈل، خىجالەت بولمىغاي ئۇندا.

باھارنىڭ يامغۇرى زۇمرەت، گىياھلارنى يۇيۇپ قويىدى، چىمەنلەر بىرگىگە يامغۇر سۈيدىن گۈل ئويۇپ قويىدى.

هاۋا ساپلاشتى زۇمرەتتەك توزانلار تارقىدى. بىرىخانىڭ كەتىلەرنىڭ يېھىزىسى دىماغارلارغا گۈلى رەيھان ھىدىنى لىق قۇيۇپ قويىنىڭ كەتىلەرنىڭ يېھىزىسى كۆزۈمde مىڭ جۇلاسى بار پېشانەمگە سۆيۇپ قويدى.

قىزىل ئەترە، قىزىلگۈل جامىدا گۈلگۈن شاراب پەيزى، لەغىرلايدۇ شەپق رەڭلىك، مېنى ئىچ، دەپ سۈرۈپ قويدى.

قۇياش يۈز ئاچتى — ئەلۋەك نۇر بۇلۇتلۇق پەردىنى قايرىپ، چىمەنلەر مەڭزىدە شولا، باهارغا شوخ كۈلۈپ قويدى.

ئېرىق - ئۆستەڭدە قىزغۇچ سۇ، سېغىز تۇپراققا خوب ياقتى، زېمىن سۇلتانى - دېوقانلار يېڭىنى چىڭ تۈرۈپ قويدى.

باھارنىڭ يامغۇرى ياغقان سەھەر مەن ئويغىنىپ چىقىسام، لىرىك ئىلھام پەرسى شوخ كۈلۈپ دولغا ئۇرۇپ قويدى.

54

بىر ئېرىق سۇدىن ئۆتۈپلا مەن دېڭىز كەچتىم دېمە، «ئا» بىلەن «ب» نى بىلىپلا پەن سىرىن ئاچتىم دېمە.

جىنچىراغنى ياندۇرۇشقا ماي، پىلىك ھەم ئوت كېرەك، بىر پىلىك ئەشمەي تۇرۇپلا مىڭ پىلىك ئەشتىم دېمە.

كونا ئىۋرىق جوغىسىدىن كۆز قىسىپ كۆككە بېقىپ، كەڭرى ئاسمان بوشلۇقىدىن مىڭ تۆشۈك تەشتىم دېمە.

بۇ ھاياتنىڭ يوللىرى بەكمۇ ئۇزۇن، ئەگرى - توقاي،
بىر داۋان ئاشماي تۇرۇپسەن كۆپ جاپا چەكتىم دېمە.

گەر يېتۈك بولماقچى بولساڭ سۇنى كەچ، تاغلارغا چىق،
مول بىلىم ئالماي تۇرۇقلۇق ۋايىغا يەتتىم دېمە.

55

ئادىمىنىڭ زىننەتى كۆز، ئۇ گۈزەللەك شاهىدۇر،
كۆز قۇياش بولسا ئەگەر، رۇخسار مىسالى ماھىدۇر.

كۆز - قەلبىنىڭ ئەينىكى، ھەتتا كۆڭۈلنەت ئەلچىسى،
تۇن بىلەن نۇرلۇق سەھەرنى پەرق ئېتىش مىزانىدۇر.

يۈز ئەگەر ئالتۇن ئۈزۈك بولسا، كۆزۈڭ ئالماس مىسال،
قارىقى بىر پارچە چوغۇدەك ماس كېلەر دۇردانىدۇر.

جۈپ كۆزۈڭ قوشماق بۇلاق، كىرپىكلەرىڭ تال - تال قىياق،
قارا كۆزگە مەرد يىگىتلەر ھەر دەقيق مەستانىدۇر.

ئاھ ! نىگار، ئويناق كۆزۈڭنىڭ خىسىلىتىدىن ئۆرگىلەي،
ھەرمەھەل باقسام كۆزۈڭگە دىل يورۇق چولپانىدۇر.

56

چۆل ئارا ياشنايدۇ يۈلغۈن چۆل بىلەن سىرداش بولۇپ،
چىچىكى ئوتلۇق شەپھەققە ھەرمەھەل قانداق قەلب.

غوللىرى مەزمۇت - چىداملىق، يىلىتىزى ئۇڭچىرى - تۈرىن،

ئۇ ئورۇن ھەم تاج تالاشماي ئۆسىدۇ سۇڭىدىن بۇرۇن،

ئۇ دەرەخلىر بۇۋىسى - مەۋجۇت دەرەخلىردىن بۇرۇن،

ئۇ ياشايدۇ قىزدۇرۇلغان قۇملىغا رەڭداش بولۇپ.

سوقسا بوران، ياغسا قار - مۇز... تەۋرىتەلمەيدۇ ئۇنى،
قاڭجراق چۆلنى ھاپاشلاپ ياسىرار بەرداش بولۇپ.

ئۇ خەلقنىڭ روھى بەلكى، ئۇ خەلق سېيماسىدۇر،
ئۇ تۇرار مەڭگۇ ھاياتلىق شامىغا تەڭداش بولۇپ.

57

ئىگەم، كۆڭلۈمگە مەلھەم بەر، جىمى شەيتانلىدىن ئايىرپ،
غەرەز - غۇملار بىلەن تولغان نىجىس يالغانچىدىن ئايىرپ.

كېزىكتىن ئەمدىلا قوپقان تېنى ئاجىز بىمارلاردهك،
ئاران تۇرسام، قويۇۋەرگەن رەزىل ئالۋانچىدىن ئايىرپ.

كۆڭۈل تۈزلۈك بالا بولدى، يۈرەككە خۇن، يارا تولدى،
قۇرۇق سۈلکەتنى يار تۇقان نادان ئالدامچىدىن ئايىرپ.

ئىناق دوستلار ئارازلاشتۇق ئاراغا شۇم تىكەن ئۇندى،
تىكەننىڭ ئۇرقىنى ساتقان يامان مالمانچىدىن ئايىرپ.

شېرىن سۆزلىك خېنىملاردهك ئۇتۇپ نازۇك، نادان كۆڭلۈم،
چېقىمچى، پىتىنخور، ناكەس سەتەڭ غەليانچىدىن ئايىرپ.

نادانلىقنى جاكار قىلغان، بىلىمگە دىلنى زار قىلغان،
كۇلاھۇ جەندىگە ئاشق قۇرۇق پايخانچىدىن ئايىرىپ.

بۇ دۇنيا بىز ئۈچۈن مەقىول، قەلب جامىمغا مەي توللا،
كۆڭۈلنى تىنج - ئامان ئەيلە، يامان يالغانچىدىن ئايىرىپ.

58

مىسالى كۆكتىكى ئايىنى ئۈزۈپ ئۆگزەڭگە قوندۇرسام،
سېنىڭ ئالدىڭدا شۇ ئايىنىڭ نۇرنى چورتلا سۇندۇرسام.

لېۋىڭ جامىغا مەي لىقلاب بېرەمسەن دىلغا ئۇسسوْلۇق،
ۋىسال ئىشىڭىدا كۆيگەن ئوت بولۇپ كۈننى چوقۇندۇرسام.

خىيالىم تۈگىمنى كۈن - تۈن سېنىڭ مەلەڭدە ئايىلاندى،
قەلب ھۇجرامغا نۇر بەرگەن ئىشق شامىڭنى ياندۇرسام.

چىناردەك قامىتىم - بەستىم ئوتۇڭدا كۆيدى يا بولدى،
ئىچىڭ ئاغرىپ قالار بەلكىم، سۈيىڭدە ئۇنى ئاقتۇرسام.

ۋاپاسىز بولمىساڭ جانان، بېشىمغا تاج بولۇپ قونغۇن،
ئۆلھىكى، قۇت ئاتا قىلىماي، ۋاپادا قىلچە چاندۇرسام.

59

يۈرىمەن يوللار بويى كۈلبەڭنى ھەرياندىن سوراپ،
ئول مۇبارەك ئىسمى - زاتىڭنى جىمى جاندىن سوراپ.

تالڭ بىلەن ئاسماڭغا چىقىتىم نۇرنساڭ يىپىغا يامشىپ،
ئۇن بويى كەزدىم ساما، ئاي ھەمدە چولپاندىن سوراپ.

ئىزچى بولدۇمكى، زېمىندا چۆل - باياۋان قالمىدى،
سايرى بىدم كاڭكۈنكى دوراپ، كۈللە بىستاندىن سوراپ.

کۆزلىرىم بولدى بىسىر جەننەتكە كىرىدىم ئاختۇرۇپ،
گۈركىرەك دوزاخقا باردىم ئوقى - گۈلخانىدىن سوراپ.

سۈرىتىڭنى سىزدۈرۈپ ئاستىم شەھەرگە - رەستىگە، ئايلىنىپ چىقىتىم يالاچىق رەستە - مەيداندىن سوراپ.

سو بولۇپ ئاقتىم ئېتىزغا مايسىلارنى ياشنىتىپ،
كۆرمىدىم ۋە سلىڭىنى جانان بارچە دېقاندىن سوراپ.

ئاه! نتهي، بولدۇم قەلەندەر، گۈل ۋىسالىڭ دەرىدى، گۈلسەنەمنىڭ ئىشقىدا كۆيگەن غېربىجاندىن سوراپ.

ئاخىرى تاپتىم سېنى پىكىرىم - خىال پەرۋازىدىن، سۆيىگە مۇشتاق كۆڭۈل ئىلها مچى جاناندىن سوراپ.

ئوغۇلنى دەر ئىكەن بەزى كىشىلەر مەڭگۈلۈك ھەمراھ،
قولۇڭغا - قول، پۇتۇڭغا - پۇت گويا دۇلدۇلغا ئوخشايدۇ.

كېتىمىش قىز بىراۋلارنىڭ ئىشىنى قىلغىلى چەتكە،
شۇڭا قولدىن ئۆتۈپ تۇرغان تۇراقسىز پۇلغا ئوخشايدۇ.

غەزەپتىن تېرىگە پاتماي يېرىلىدىم ئۇشبو سۆز ئاڭلاپ،
غارايىپ مەنتىقە ئەسلىي تامامەن نۆلگە ئوخشايدۇ.

پەرى يەڭلىغ گۈزەل قىزلار ھاياتنىڭ زىننىتى - پەخرى،
ئۇلار باركى، مۇھەببەت بار، ھاياتلىق گۈلگە ئوخشايدۇ.

جاھان بەرپا ئىكەن قايدىن، ئوغۇل - قىز بىللە چوڭ بولغان،
ئەگەر قىز بولمىسا ئالىم قاقاس بىر چۆلگە ئوخشايدۇ.

نادانلىق ھەم خۇرایاتلىق قاراشقا مۇپتىلا بولما،
ئوغۇلنى باغ دېسەڭ، قىزلار گۈزەل سۇمبۇلغا ئوخشايدۇ.

61

رېئاللىقنى چىقىش قىلساك ئىشىڭدا غىلبە پارلايدۇ،
خىيالدىن چاقنىغان تەدبىر بازاردا ئەمدى ئاقمايدۇ.

بىلىملىك قۇدرىتى چەكسىز — ھەقىقتە جەۋەھىرى شەكسىز،
ئۇنىڭغا جان پىدا قىلساك قۇياشىمۇ يەردە چاقنايدۇ.

خەلقنىڭ هالى - ئۆز ھالىڭ، خەلقنىڭ رايى - ئۆز رايىڭ،
شۇنىڭدىن باشلىساڭ ئىشنى قازاندا گۆشىمۇ قايينايدۇ.

نەۋىزىران ياشلىقتا كۆيگەن ئوت لاقۇلدار، ئۆچمىدى،
يالقۇنى ئۆچكەن بىلەن چوغ قالدى زىنەhar ئۆچمىدى.

قانچە يىللار ئۆتتى بەلكىم، ئېتىقادىم شۇ پېتى،
دەسلېپىدە چىن كۆڭۈل بەرگەن شۇ دىلدار ئۆچمىدى.

ئۆچمىدى دەمسەن ئۇنى، گاھى يۈرەكتە تۈغ بولۇپ،
قانچە رەت غەلياندا ئۇ، ئۇلغايىدى بىسیار ئۆچمىدى.

قانچە لەۋلەر جامىدىن ئىچكەندىمۇ ئاچىق شاراب،
قىلىمىدى مەست، باسمىدى ھەم ئىشى خۇمار ئۆچمىدى.

كەلدى باشىمغا بالاalar، چۈشتى غۇرغۇغا قانچە رەت،
ئونقا ياغ چاچقان كەبى، كۆڭۈل جاھاندار ئۆچمىدى.

گۈل چېغىم، لەۋىزم مۆھۇرەك ئورنىغاج دىل قىسىرىگە،
قىبلىگاھقا ئايلىنىپ ئۇ، زەرنەقىشتار ئۆچمىدى.

هالبۇكى، چاچلار ئاقاردى، دىلدا سۆيگۈ تەپتى بار،
يالقۇنى ئۆچكەن بىلەن چوغ قالدى زىنەhar ئۆچمىدى؟

ئاتامسەن، قىبلىگاھىمسەن، بېڭىشتا ئەۋلىيا دېھقان، ئاناھىمسەن، ھۆر پەرىشته مىسەن، كۆيۈمچان رەھنىما دېھقان.

ۋۇجۇدۇڭ گالڭ بىلەن پۇتكەن، جاپا - مۇشكۇلگە بەرداشلىق، يۈرەكتە گۈلبەهار پەسىلى، يۈزۈڭدە نۇر - زىبا دېھقان.

قىشۇياز، ئىشتا - ئەمگەكتە گويا تۈلپار بولۇپ كەلدىڭ، ھاياتلىق سەن بىلەن خۇشخۇي، شەرەپتە بىباها دېھقان.

ئېغىر يۈكلىرنى يەلكەڭدە كۆتۈردىڭ قىلچە زارلانماي، كۆكسۈڭ گويا ئاسمان، جىمىدىن ئەتمىۋا دېھقان.

قاداق قوللارنى مەڭزىمگە سۈرۈپ سۆيگۈم كېلىر دائىم، كېلىپ مېھمان بولۇپ كەتكىن، ئۆيۈمگە مەرھابا دېھقان.

تەۋەللۇت قىلدى تۇن ئىخراپ ئېغىر تولغاقدتا ئاتەشنى، زېمىننى نۇر بىلەن يۇغان قۇياشنى — جانغا قولداشنى.

كۈمۈش تاغ مەڭزىنى سۆيگەن قىزىل نۇر بولدى ئالتۇن تاج، ساماغا ئورلىدى بۇركۇت قىلىپ پەرۋازدا يايراشنى.

ئېقىنلار خۇددى ئونقاشتەك جىمىرلاپ ئاقتى باغلارغا، داۋام قىلدى ئۇلۇغ دولقۇن ئۆزىنى نۇردا چايقاشنى.

گويا مەشۇت تالاسىدەك توّكۇلدى نۇر كىباھلارغا

يېشىل ياپراق ئاتا قىلدى شۇ نۇردىن كۆزەكىتىلىقنىڭ لادىسى

ئۇپۇقنىڭ مەڭزىدە چۈغلۇق، ھاياتلىق نۇر بىلەن توڭىلىقنىڭ لادىسى

داۋاملاشتۇردى شاخلاردا جىمى قۇشلارمۇ سايراشنى.

سەھەرنىڭ قويىنى ئالتۇن چاغ، ھاياتلىق دەمە جانلاندى،

نىيەت قىلدى جىمى جانلىق سەھەردىن ئىشنى باشلاشنى.

65

كۆرۈپ ھېيتىگاھتا بىر قىزنى گۆھەر مونچاققا ئوخشاشتىم،

يۈزىدىن نۇر تېمىپ تۇرغان قىزىل ئوقاشقا ئوخشاشتىم.

كۆزىدىن قەلبى مەلۇملۇق، سەبىيلىك چېھەرگە تەپكەن،

ئۇنى شوخلۇق بىساتىدا گويا تايچاققا ئوخشاشتىم.

قېشى يۇمران قىياق يەڭلىغ، ئۆزۈن كىرىپىكلەرى پەيكان،

بوىي زىبا، كۆزى ئوتلىق، سۆزى چاقماققا ئوخشاشتىم.

نىگاهى ئىنتىزار - تەشنا، دىلىدا ئوت - ھارارەت بار،

مۇھەببەتتە نازاكەتلىك دىلى ئويغاققا ئوخشاشتىم.

ئېگەرلەپ سۆيگۈ ئاتىمنى يېقىنلاب تاشلىسام بىر سۆز،

قاراپ تەتۈر يۈرۈپ كەتتى شۇ دەم قىرتاققا ئوخشاشتىم.

«ياشانغاندا ياشارغانلار» ياشاڭلار شاد بولۇپ شوخ - شوخ، زامان كەڭرى قۇچاق ئاچتى، خۇشاللىققا تولۇپ شوخ - شوخ.

ئۇزاق يېل ئىشتا - خىزمەتتە جاپالىق ئەجر قىلىڭلار، ئاراملىق باغى - گۈلزاردا پۇراڭلار گۈل كۈلۈپ شوخ - شوخ.

قوياش نۇرى جۇلاالىدۇ سىلەر باسقان قەددەملىرده، ئىزىڭلاردىن باسار ئەۋلاد نىشاندا چىڭ تۇرۇپ شوخ - شوخ.

سىلەر قويغان كۆچەتلەر باغ بولۇپ ئەلگە مېۋە بەردى، كۆرۈڭلار لەززىتىن باغنىڭ خۇشال بەزىمە قۇرۇپ شوخ - شوخ.

سىلەردىن مەڭگۈلۈك رازى دىيارىم ھەممە ئەۋلادلار، تۆمەن بۇلبۇل تەشكىرە كۈلەر خەندان ئۇرۇپ شوخ - شوخ.

كۆزۈڭدىن چاچرىغان ئۇچقۇن گويا ئوتقاشقا ئوخشايدۇ، قېشىڭ بەرگى قىياق يەڭىلغى يېشىل ئوتقاشقا ئوخشايدۇ.

لەۋەن كۈلەڭ قىلىپ پەرۋاز سەھەر بۇلبۇلنى ئويغانلى، زىننەخىڭ غۇنچىدەك كۆركەم، يۈزۈڭ قۇياشقا ئوخشايدۇ.

جۇۋاننىڭ مەھلىيا نازى سېنىڭ نازىڭغا دال بولماش، لېۋىنچىدە گۈلسۈرۈخ پېيزى قىزىل ياقۇتقا ئوخشايدۇ.

سېنىڭ ئىشىقىخدا كۆيگەنلەر ئۆزۈلمەس قىلغۇغا باغلىقىان، سېنىڭ رىشتىڭ سۆيۈلگەنلەر ئۈچۈن قىلتاقىتەن كىتابلىرىنىڭ يېرىنىڭ لادىپسى

ئۇلارغا قىلچە پەرۋاسىز يۈرۈيسەن رەستىدە تايىدەك، ئاجايىپ ئىش، سېنىڭ ئىشىقىخ گويا بەلۋاغقا ئوخشайдى.

ئۆزۈممۇ كۆپنى كۆرگەندىن، قاناتىم باغلىنىپ قالدى، سېنىڭ نازىك مېنىڭ كۆڭلۈم ئۈچۈن باسماققا ئوخشайдى.

68

بىلىم ئال، ئەي قەدردان دوست، ئانا يەرنى سۆيەر بولساڭ، ئۇلۇغ مىللەت - قېرىنداشقا ھەقىقىي - چىن كۆيەر بولساڭ.

بىلىمسىزلىك - نادانلىق ئۇ، قۇرت - قوڭخۇرغا ئوخشайдى، بىلىمگە جان پىدا ئىيلە، يراقنى گەر كۆرەر بولساڭ.

كىشى ئايىنى ماكان قىلدى بىلىمنىڭ قۇدرىتى بىرلە، بىلىمده سەن گادايلىقنى تۈگەت، ئالغا يۈرەر بولساڭ.

كىشى - كىمde بىلىم بولسا، تىرىش - تىرماش ئۆگەن ئۇندىن، بىلىمنىڭ چىڭىرسى يوقتۇر ئۇنىڭ قەدرىگە يېتىر بولساڭ.

بىلىمde ئەلنى قۇنقۇزماق ۋەتەنپەرۋەر سېيماسىدۇر، بىلىم بېغىنى رەڭدارگۈل بىلەن ئوبدان تۈزەر بولساڭ.

تېپىپ پۇل جايىدا ئىشلەت، بىلىمسىزگە بىلىم چىشلەت، چىقىپ دوزاخ ئازابىدىن، ئەگەر جەننەت كېزەر بولساڭ.

بىلىم ئىزدەشتە پەرھاد بول ۋەيا ئوکياندا غەۋۋاس بول،
بىلىمدىن دۇر-گۆھەر قازماق يىراق ئەمەس تاغ كېسىر بولساڭ.

بىلىمنى ئاشىنا ئېيلە، ئۇنى قەلېتىڭە جا ئېيلە،
ئۆزى كەلمەيدۇ پۇرسەت بىل بىھۇدە ئۇنى كۈتەر بولساڭ.

بوۋالىڭ - ئەجداد مەدەت بەرگەي، ئەجىرىدىن كەلگۈسى كۈلگەي،
بىلىم ئاتلىق پەرزاتقا ئۆمۈرۈايەت كۆيەر بولساڭ.

69

دوست - يارەن رىغبىتىدىن مىسىلى بۇستاندۇر كۆڭۈل،
دۇررىمارجان سۆھبىتىدىن گۈلى رەيھاندۇر كۆڭۈل.

دل خۇشى - ئالەم خۇشىدىن پەزلى ئىنسان مۆتىۋەر،
مۆتىۋەرلەر خىسلەتىدىن تەپتى گۈلخاندۇر كۆڭۈل.

باگدىكى گۈللەر ھىدى دىللارنى خۇشخۇي ئىلىكەي،
خۇش ناۋا بۇلبۇل ئۇنىدىن يەنە خەنداندۇر كۆڭۈل.

ئەجىرىدىن پىشقاڭ يېمىشلەر لەززىتى شېرىن - ھەسەل،
خۇشلۇقى قەلېتىڭە تالىق ئۇز گۈلۈستاندۇر كۆڭۈل.

كىمكى مەيخورلارغا ئۈلپەت دوستلۇقى مەي جامىدا،
قان قىزىپ بولغاندا بىھوش دەردە پايىخاندۇر كۆڭۈل.

كىم ھەسەت، پىتنە - پاساتچىلارغا بولسا ئاشىنا،
ئازغۇسى توغرا يولىدىن، پەيلى شەيتاندۇر كۆڭۈل.

يار يۈزىدىن يۈزگە ئوت ئۆتتى دەقىق،
كۆزلىرىمنى كۆزىگە يۈتتى دەقىق.

ئۆز نېسىۋەمنى ئىچەلمەي تۇرسىما،
ئۇستىلەپ مەي جامىنى تۇتتى دەقىق.

قولغا ئالماي بولمىدى مەي جامىنى،
مەي بىلەن كۆڭلۈمىنى يار ئۆتتى دەقىق.

مەي بىلەن يار ئىشقىنى ئىچتىم قوشۇپ،
مەي خۇمارى دەممۇدەم تۇتتى دەقىق.

رېشتىمىز باغاندى مەھكەم دىلئارا،
چىن مۇھەببەت ئىستىكى پۇتتى دەقىق.

گۈلۈم غۇنچە ئىدىڭ بىر چاغ گۈزەللىك بابىدا سەرخىل،
ياناتتى سۆيگۈ گۈلخانىم يۈرەك ئايۋانىدا سەرخىل.

مۇشەققەت باستى يەلكەڭدىن تۇغۇپ بىرنەچە پەرزەنتىنى،
ئاقاردى چاچلىرىنىڭ ئۇچتەك بۆشۈكىنىڭ يانىدا سەرخىل.

ۋۇجۇدۇڭ ئوتتا تاۋلاندى ئوغۇل - قىز ئىشتىياقىدىن،
چىداملىق ھەممە مىننەتسىز ھايىت بىساتىدا سەرخىل.

ئۆتۈندىڭ قىزغا، ئوغلانغا گۈزەل ياشلىق باهارىڭنى،
تۇرارسىن بىباها گۈلدەك ئۇلار رۇخسارىدا سەرخىل.

ياشانغانغا ھاسا ئۇلار، نادانلارغا سېخىي ئۇستاز،
كۆيەر ھەرددەم يۈرەك - باغرى خەلق دېشوارىدا سەرخىل.

يەنە ئالدىڭدا خىزمەتكار ئۇلار، سەن تەختىتىكى سۇلتان،
ئۇلۇغ ئارزو ۋىسال تاپتى ئۇلار پەرمانىدا سەرخىل.

شۇڭا غەمدىن يىراقتۇرسىن، خۇشاللىق تەپتى مەڭزىڭى،
يەنە گۈلدەك بولۇپ كەتتىڭ كۆڭۈل گۈلباڭىدا سەرخىل.

كۆزۈمگە غۇنچىدىن بىرنا كۆرۈندى رەڭى - رۇخسارىڭ،
تۇرارسىن مەڭگۈ ئىشقىمنىڭ ئوتى - گۈلخانىدا سەرخىل.

نە ئارمان بار گۈلۈم سەندە، تەشكۈر بار سائىا مەندە،
ئۆتىلى ئىپتىخار بىرلە، باھار ئىيامىدا سەرخىل.

72

قوياش شارى ئانام ئوخشاش دىلىمدا بىباها ئەسلىي،
نۇرۇڭدا مەن ئۆسۈپ كەلدىم، كۆزۈمگە تۇتىيا ئەسلىي.

جاھاندا سەن گۈزەللىكىنىڭ مۇقەددەس رەھنیماسىسىن،
ھايىاتلىق سەن بىلەن گۈلگۈن، بىمارلارغا داۋا ئەسلىي.

سۈمۈرسەم تاڭ بىلەن زۇمرەت نۇرۇڭنى تەندىكى كۆچ كېلىقىي،
ئۇپۇقتىن سارقىغان رەڭدار شەپەق كۆزگە زىيەتلىقىسىنە.

قېنىمغا زەپمۇ رەڭداشىكى سېنىڭدىن بالقىغان زەر نۇر،
تومۇدا دولقۇنى نۇرنىڭ ئۆزۈم نۇرغا خۇمار ئەسلىي.

يۈزۈمنى نۇرغا قاقلايمەن، تېنىمنى نۇردا تاۋلايمەن،
چىلانسام نۇرغا ھەر تاڭدا بولۇر تەنگە شىپا ئەسلىي.

ئۇنىڭسىز رەڭگى - رۇخسارىم بەئەينى بورىيادۇرجان.
جاھاننىڭ پەخرى، سۇلتانى قۇياشتۇر بىباها ئەسلىي.

73

مەن غەزەل يازدىم بېسىپ ئەجدادلىرىم ئىزناسىدىن،
ئۇ تەۋەللۇت بولدى قان ھەم ھېسىسیات دەرياسىدىن.

بۇ ئەمەس ئويناشقىنىم چەكلىك ھايىات — جانىم بىلەن،
قان - قېنىمغا سىڭدى بۇ خۇي ياشلىقىم بەرناسىدىن.

شۇ بىلەن ئۆتتى جاپالىق ياشلىقىم، تارتىمىم ئەلەم،
شۇندىمۇ بولدۇم يەنە ئاشقىق قەلەم شەيداسىدىن.

چاچلىرىم ئۇچتەك ئاقاردى، تەنلىرىمدىن كەتتى كۈچ،
تاشلىماي ئالدىم قەلەمنى سۆيگىنىڭ رەناسىدىن.

بەلكى ياشلىقتەك كېلىشىمەس ئەمدىكى يازغانلىرىم،
رازىمەن خەلقىمگە بىر گۈل ياقسا باغ سەيناسىدىن.

ئۇنچىلا قىپ كەتمە جانان، ئەمدى ئاجراشمايلى بىز،
ھە دېسە، چاچلار يۈلۈپ جەڭگاھقا قاتناشمايلى بىز.

ئىككى پەرزەنت كەلگۈسىنى ئويلىشايلى بىللە - تەڭ،
قانچە يىللاپ ئۆي تۈتۈشتۈق، ئەمدى ياتلاشمايلى بىز.

بويىنى قىسماي ئوغۇل - قىز، سەرقىنەك ئۆسسىن دېسەك،
ھاي بېرىپ ئاچىقىقا دەرھال، ئەمدى سەتلەشمەيلى بىز.

سەن مىجەزىڭنى تۈزەتكىن، مەن خۇيۇمنى پەسىلىتەي،
ئۆيىدىكى غۇۋغا - پاراڭنى سىرتقا دادلاشمايلى بىز.

قول سۇنۇپ، باشلار يېرىلىسا، يەڭ - ياقا ياپسۇن ئۇنى،
ھە دېسە، ئىزدەپ قۇسۇر - كىر، ئەمدى پۇتلاشمايلى بىز.

ئەر - ئايال بىر شاختا پىشقان جۈپ ئانار بولسا ئەگەر،
دانسى قوشماق ئوغۇل - قىز، ئەمدى ئاجراشمايلى بىز.

بىر گۆددەك ئادەم بولۇپ يەتكەندە ئادەم قەدرىگە،
ئېرىشەر ئۆز ئەجريدىن ئادەمچە خىسلەت، بەختىگە.

ئۇ ئەگەر ئادەم بولۇشنىڭ بىلمىسە مىزانىنى،
ئايلىنار ئادەمىسياق ئالۋاستىلارنىڭ نەسلىگە.

گەر ئاۋامنىڭ رايىسىز ئۆز كۆمىچىگە تارتىسا چوغ،
ئايرىلىپ ئادەم توپىدىن ئايلىنار ئوت - خەسلىگە.

ئۆزىنى بىلمەك قىيىندۇر، كىمكى بىلسە ئۇ ئۈلۈغ،
چىققۇسى ئەل ئىچىرە ئۇ، ئىززەتۇئىكراام تەختىگە.

ئەي كىشى، غېيۋەت - شىكايدەت ھەم تەمدىن بول يىراق،
بەرمە قەلبىڭدىن ئورۇن شۇملۇق بىلەن سۈيقدىستىگە.

سەن قاراپ ئىينەككە دائم تۇت يۈزۈڭنى پاكسىز،
سال يەنە ئۆلچەپ ئۆزۈڭنى بەر قارار جىاش - تەخسىگە!

76

بەدەن ئېرىپ سىماپ بولدى نىڭار نازى جۇلاسىدىن،
دىلىمغا چۈشتى بىر يارلىق، دېمەك سۆيگۈ جاپاسىدىن.

يۈرەك ئاتەشكە قاقلاندى شۇدەم يۈلغۈن تاياقتىدا،
سوڭەكلەر كۆيىدى — ئاغرىيدۇ شۇ يار ئىشلى بالسىدىن.

كېچە - كۈندۈز كۆسەي يەڭلىغ كۆڭۈلنى چۈخچىلايدۇ ئۇ،
تىپرلايمەن، كۆزۈمنىڭ گۆھرى ئاقتى كاسەسىدىن.

ياتارەمن ئاھ! ئۇرۇپ دەردە، تېنىمەدە كۈچ - مادارىم يوق،
قوۇتۇلماقلىق بەسى مۇشكۇل مۇھەببەتنىڭ قازاسىدىن.

پېتۈك دوختۇر دېدى بارسام: بۇنىڭغا بىزدە دوراً يوق، ئۆزۈڭ قىلغىن ئامالنى نىگارىڭنىڭ ۋاپاسىدىن.

تىلىيمەن ئىلتىجا ئىلەپ، سېنىڭدىن ئى رەھىم، جانان، قۇتۇلدۇرغىن، ئۆزۈڭ سالغان ئىشق دەردۇ بالاسىدىن.

قوشۇلسۇن مېھرىمىز بىزنىڭ ئېقىن سۇلار قوشۇلغاندەك، يېتەيلى ئارزو - ئارمانغا، چىقىپ سۆيگۈ خۇمارسىدىن!

77

ئۇرۇشىمەك تولغىنىپ كەلدى نىگار ئاستاغىنە، تاڭدىكى گۈل - غۇنچىدەك كۈلدى نىگار ئاستاغىنە.

بۈرىكىم بولدى سىماپ ھەرنىگاھى ئوت بولۇپ، ئىشق - مۇھىبىت قارمىغىن سالدى نىگار ئاستاغىنە.

سۆيگىنىڭ كەلكۈنلىرىدە مەن بېلىق بولدۇم گويا، ئىلدۇرۇپ قارماققا دەم ئالدى نىگار ئاستاغىنە.

كېچىسى ئۇيقۇممۇ قاچتى، كۈندۈزى مەجىنۇنىمەن، ئىشق - سەۋدا دۇمبىقىنى چالدى نىگار ئاستاغىنە.

كۆيىدۇرۇپ كۈل قىلدى تەننى، بەرمىدى لەبئى شاراب، چۇخچىلاب ئىشقىمنى، يول سالدى نىگار ئاستاغىنە.

توۋا! دەپ، تۇتتۇم ياقامنى، بۇ چۈشۈممۇ يَا ئۆڭۈم، كۆزلىرىم قاراقىدا قالدى نىگار، ئاستاغىنە.

تونگە ئەندىز، ئىس - تۇتكەتكەك، قاپقارا بۇستان جالا،
ئىككى يەلكەڭدىن تېقىمغا كەڭ ئېتكەك يايغان جالا.

ھەر تېلى مەشۇت يىپىدەك شۇنچە ئۇز ھەم ئەۋرىشىم،
پارقىراق، كۆركەم جۇلاسى كۆزنى چاقناشقان جالا.

ئۆرسەڭ قىرىقتال قىلىپ ئۇ خۇددى مەجىنۇن تالىدەك،
نەۋقىران ئەر قەلبىگە ئاتەشنى چاچراشقان جالا.

ئېھ، گۈزەل ئۇيغۇر قىزىنىڭ زىننىتى - پەخرى بولۇپ،
ئاي كەبى رۇخسارىنى گۈلدەكلا يايراقان جالا.

ئاھ! بۇگۈن كۆرۈم، ئېچىندىم، كالىتە ھەمدە رەڭگى يوق،
ساپىپرېق ئالۋاستى يەڭلىغۇ، دىلىنى يىغىلاقان جالا.

ئايچامالى بۇپتۇ سولغۇن خۇددى كۆز يايراقىدەك،
شاد كۆڭۈلىنى ئايىنتىپ، زەرددەمنى قايىلاقان جالا.

ئەي گۈزەل ئۇيغۇر قىزى، بۇزما جالاغا رەڭ بېرىپ،
ئەسلىي قۇندۇز رەڭگىگە مىلىيوننى قاراشقان جالا.

ئاتاڭ ئۆستۈردى - چوڭ قىلدى، يەنە باقسا ئۇيات ئەمدى،
ئوتۇڭدا جان ئاناڭ ياشى يەنە ئاقسا ئۇيات ئەمدى.

يېتىشكەن بىر ئوغۇل قىلماق ئۈچۈن چەكتى جاپا - جەبرى،
يەنە غەلۋەڭدە قان يىغلاپ جاپا تارتىسا ئۇيات ئەمدى.

تېپىپ پۇل ئېش - ئىشرەتكە تۈگەتكەن چاغدا قول سۇنساڭ،
بولۇپ غەمكىن ئاتاڭ يانچۇققا قول سالسا ئۇيات ئەمدى.

قولى قىسقا بولۇپ قالسا، ۋاپادارلىقنى كۆرسەتمەي،
خىجالەت تۈكىمىنى باشقا چۈشۈپ قالسا ئۇيات ئەمدى.

ئۆزۈڭنى باققىنى ئازدەك، بالاڭنى باققىلى قويىساڭ،
ھېرىپ تالغاندا ئۇھ! تارتىپ يېتىپ قالسا ئۇيات ئەمدى.

تەكىيگە باشنى قويغاندا كېلەلمەي ۋاقتىدا يوقلاپ،
ئۇلار يىغلاپ، يولۇڭغا كۆز تىكەر بولسا ئۇيات ئەمدى.

ئۇيات قىل! ئەمدى قىز - ئوغلان، ئۇلار ئالدىدا باش تارتىماي،
يۈلەنمە بىر ئۆمۈر، ئۇلار كېتىپ قالسا ئۇيات ئەمدى!

خاس ئىدى ئىنساپ دېگەن ئادەمگە زاتى - نەسلىدىن،
ئۆزئارا مەنپەئەت بېرىشتە ئايىلاتتى ۋەسلىدىن.

كۆيىسى ئاغزى ئۇنىڭكى چوغۇنىمۇ يالمايدىكەن،
تالىشىپ ھايۋانلىدىنمۇ يەيدىكەن ئۇت - خەسلىدىن.

ئادىمىي خىسلەت، خاراكتېر... قىلچە يوقكەن قەلبىدە،
مەنپەئەتنىڭ ئالدىدا يانمايدىكەن سۇيىقەستلىدىن.

قان - قېرىنداش، دوست - بۇرا دەرنى ئۇنتۇغانكەن تامام،
تەكتى - زاتغا خىيانەتكار ئىكەن ئۇ پەسىلىدىن!

81

تىلەك جۈرئەتنى يار قىلماس ئىكەن، ئۇ چاغ تىلەك ساختا،
غۇرۇرى ھەمدە ۋىجدان يوق كىشىدە دەل يۈرەك ساختا.

خىيالنىڭ تۈگىمنى دانسىز داراقلاپ كۈنده ئايلانسا،
 قولىدىن كەلمىسى ھېچ ئىش دېمەك، كۈچسىز بىلەك ساختا.

كامالچا سۈركىلىۋەرسە، ئۇنىڭدىن چىقىمسا بىر كۈي،
كۆڭۈلى مەھلىيا قىلماس ياغاچتۇر ئۇ، غېجەك ساختا.

چېچەكلەپ كۆكە بوي تارتىپ غورا باجغانلىغان شاپتۇل،
يېمىشىسىز قالسا كۈز پەسىلى ئوتۇندۇر ئۇ چېچەك ساختا.

يېمىشلەر كۆزدە مەي بولسا، ئېگىلسە شاخلىرى ئاندىن، كۆتۈرمەستىن سۇنۇپ كەتكەن، قويۇلغان ئۇ دىيەك ساختا.

ئايامىي تەر تۆكۈپ دېقان تېرىپ قوغۇنى ئەي قىلسا، خەمەك سالماي پېلەك تارتقاڭ ئۇرۇق ساختا، پېلەك ساختا.

كۆچەت تىكسەك، قىلىپ ئورمان بوراننى توسمىغاندىن سوڭ، ياساب ئايۋانغا خا قىلساق سۇنۇپ كەتكەن تېرەك ساختا.

سوّزىدە مىڭ «كېرەك» سۆزلىپ، ئۆزى قول سالىغان ئىشتىن، نەتىجە چىقمىغاي زىنھار، دېمەك مىڭلاپ «كېرەك» ساختا!

ھەزەر ئىيلە، بۇراھەر - دوست، جىمىكى ساختىدىن زىنھار، ئۆزۈڭ ساختا بولۇپ قالساڭ، دېمەك سەندە يۈرەك ساختا!

82

سەن تۈغۈلدۈڭمۇ جاھانغا ئادىمىي بولماق قىيىن، ئادىمىي بولغان بىلەن تەڭ زېھىنگە تولماق قىيىن.

شەكلى ئادەم، خىلىتى شەيتان سۈپەتلىكلەر تولا، جىسىمىدا ۋىجدان، غۇرۇر يوقكى، سېتىپ ئالماق قىيىن.

ئەل ئۈچۈن جان - دىل بىلەن خىزمەت قىلىش ئارزو پەقەت، ۋاقىتى كەلگەندە پەقەت، جاننى پىدا قىلماق قىيىن.

ئەل غېمى - ئەرنىڭ غېمى، ئەلنىڭ كۆزىدە ياش بولۇپ، دەردۇ غەمكى تاشنى ئېرىتكەن كىشى بولماق قىيىن.

پاك بولۇش ئادەم ئۈچۈن تەھقىق ئېسىل مەئىشەت، پۇل ئالدىدا گالنى تولۇق يىغماق كەلگۈسى ئەۋلاد ئۈچۈن قالدۇر مىراس ئەجربىڭ بىلەن، قىل ئىجاد تەر ئاققۇزۇپ، تاغدىن گۆھەر قازماق قىيىن.

ئى ئوغۇل، ئادەم بولۇپ ئادەمچە خىسلەتتە ياشاش، «يىڭىنە قازماق قۇدۇق» تىك، كۆپ جاپا تارتىماق قىيىن.

بەل قويۇپ بىرمە ناھايىت، بىر گۈزەل تارىخ يارات، بىلکى، ئۆمرۈڭ تارىخىنى پاكىزە يازماق قىيىن.

گەر ساڭا بولسا نېسىپ پەرھادچە غەيرەت يار - يۆلەك، مۇشكولات ئۆمرۈڭ يولىنى ھېچ ئەممەس، باسماق قىيىن.

83

ئادىمىي بولدۇڭ بۇراھەر، ھۆرمىتىڭى ياخشى قىل، سۆي ئۆزۈڭنى، ئۆزگىنى، ئىززىتىڭى ياخشى قىل.

سەن ئۆزۈڭنى بىلمىسىڭ گەر، ئۆزگىلەر بىلسۇن نېچۈك، ئادىمىي ئەخلاق يېتىشتۈر، قىممىتىڭى ياخشى قىل.

سەن ياشا ۋىجدان، غۇرۇرنىڭ ئىلىكىدە ئاقىل بولۇپ، تىل بىلەن قەلبىڭ قوشۇلسۇن نىيىتىڭى ياخشى قىل.

ئىت بىلەن مەينەت يالاقتا ئاش تالاشقان نەدە بار؟ تىغ بولۇپ ئىتقا - رەقىبىكە، شۆھەرىتىڭى ياخشى قىل.

سوی ئۆزۈڭنى، ئەتىۋارلا، ئەلنى سوپى ئۇندىنمۇ بەك، ياخشىلارغا چىن ۋاپادار ھىممىتىگنى ياخشى قىل.

كىبىرى قىلساك ئۆزگىلەرگە، باشقىلار سەندىن بىزار، ئۆزگىلەرنى تەڭ - باراۋەر خىسىلىتىگنى ياخشى قىل.

گەر پاخال بىلسەڭ ئۆزۈڭنى، قول بولۇرسەن ئۆزگىگە، كۆزگە ئىلماس تىرىنىقىدەك، سەن ئۆزۈڭنى ياخشى قىل.

84

ئەي دولاننىڭ ياشلىرى - مەردانلىرى، ناخشا - ساز، مەرغۇل - ئۇسسۇل چولپانلىرى.

كۆي - مۇقام، ئەلنەغمىگە سادىق يۈرەك، تۇردىكام ۋارسلىرى، پالۋانلىرى.

دەسىسىسەڭ مەشرەپتىسەن گۈپ - گۈپ قىلىپ، ئۇينىدى تەڭكەش يېزا بوستانلىرى.

كۈيلىرىڭ ئاقتى تومۇردا قان بولۇپ، زوقلىنىپ ياندى يۈرەك گۈلخانلىرى.

مەھلىيا قىلدى مېنى مەپتۇن قىلىپ، جور بولۇپ ئېيتقان قوشاق، داستانلىرى...

كۆرسە كىم تەڭكەش بولۇپ لىڭشىيدىكەن، ئىختىيارسىزلا قىزىپ شوخ قانلىرى.

بۇ ئىسىل مەنبىھ ئىكەن سەنتەت ئۈچۈن
مەڭگۈلۈك پۈتمەيدىغان زەركانلىرى.

بارمىدۇ، كىمنىڭ مۇشۇنداق سەنىتى؟
قالدى تالى، يەرۇ جاھان ئەركانلىرى.

85

ئۇلۇغ ئەجدادلىرىم ئۆسکەن ئانا يۇرت - ناچۇغۇم سەندە،
ئۇلارغا كۆيىگىنىم يەڭىلغى يانار ئىشقىم سائى تەندە.

بولۇر ۋارس جىمى ئەۋلاد ئەزىز ئەجدادىغا دائمىم،
بوۋام روھى يۈرەكتە چوغ، مۇھىببەت بار شۇڭا مەندە.

بۇۋامنىڭ ئىزلىرى سەندە مۆھۇرداك مەڭگۈ ساقلانغان،
سائى سادىق ئۆتەرمەنكى، قىلىپ ئۆمرۈمنى بەخشنەدە.

سېنى گۈللەشكە ئۇندەيدۇ، ئۇلار لەۋىزى ماڭا بۇيرۇق،
سېنى جەننەت قىلىپ چىقماق مېنىڭ ئەھدىمكى ھەردەمدە.

كۆڭۈل ئاسماندا يايرايدۇ سائى ھەرئاندا ئىزباسىم،
كېلەر ماغدۇر ۋۇجۇدۇمغا گويا تاغىدەك بولۇپ دەمدە.

سېنى تاشلاپ كېتەلمەيمەن، سېنىڭدىن ھېچ كېچەلمەيمەن،
سوپۇڭنى تەڭ قىلالمايمەن يۇيۇنسام گەرچە زەمزەمدە.

گۈزەل يۇرت - ناچۇغۇم قەشقەر يۈزىگە خوب ياراشقان خال،
تاۋاپ ئەيلەپ چىقىپ كەلسىم بولۇرمەن خۇش، دىلىم خەندە.

قىلىپ پەرۋاز ئانا يۈرتۈم سامادا پەز قاقاي دەيمەن، سامادىن شۇڭىغان قۇشتەك چۈشۈپ باغرىم ياقاي دەيمەن.

تۆكۈلگەن سەندە كىندىك قان (ھىدى بار خاكى - تۈپراقتا)، ئەزىزلىپ ئاشۇ تۈپراقنى يېقىپ مەڭزىم ياتاي دەيمەن.

سېنىڭ ئىشقىڭ بولۇپ گۈلخان يۈرەكتە چوغلىنىپ ياندى، ياساپ گۈل قىقىزىل قاندىن جەسۇر كۆكسۈڭ تاقاي دەيمەن.

ساڭا مېھرئىم ئاقار دەريا، كۆزۈمە نۇر جامالىڭ بار، سوپىيۈڭدە ئەركىلەپ ئويناپ، بېلىق يەڭىلغ ئاقاي دەيمەن.

ئەگەر سەن بۇيرۇساڭ ياخغا قوۋۇرغامنى پىچاق ئەيلەپ، قوشۇپ نەپرەتنى پەيكان قىپ يۈرىكىگە ئاتاي دەيمەن.

ئەزىزىم، جانجان يۈرتۈم گۈزەل ئىقبالغا ئات سالدىڭ، ئېلىپ يەلكەمگە يۈكۈڭى بولۇپ دۇلدۇل چاپاي دەيمەن.

سېنىڭدە ئىززىتىم تاغدەك ۋەياڭى ھۆرمىتىم باغدەك، ئەزىزلىپ خاكى كۆكسۈڭگە يۈرىكىمنى ياقاي دەيمەن.

هایاتلىق قەدرىگە يەتمەك كىشىنىڭ ئارزو - ئارمانى، هایاتقا زادى تويماستىن ئۆتۈش دىلىنىڭ قارارگاھى.

ئۆتۈپ كەتسە ئۆمۈر سۇدەك، كېتىر پۇرسەت، ياشانغاندا ياغار باشقا بولۇپ كەلگۈن پۇشايمانى.

شۇ بەردهم بىر ئوغۇل بولساڭ، ھاياتقا ئىقتىدا ئەيلەپ، تىرىش - تىرماش ھاياتلىقنىڭ بولۇپ پەرھادى - ئوغلانى..

ئۇمىد - ئارزو، ئىجاد - ئەمگەك... ھاياتقا رەڭ بېرەر ھەر دەم، ئۇنىڭسىز مىسىلى قاقدالىدۇر ھاياتلىق باغۇبوستانى.

ياشانغاندا ھايات تاتلىق، بىراق كارۋان يانار مەزگىل، تىپرلايسەن، كېچىككەندە ئۆمۈر قىسقا غۇۋا شاهى.

قەدىردان دوست، ھاياتنى سۆي، قەدىرلە ياشلىقىڭدىنلا بىكارغا كەتمىسۇن زىنەر، ھاياتلىق ئارزو - ئارمانى.

88

بىلىم ئاسماڭغا كۆزۈكتۈر، بىلىم دۇنيانى ئوڭلايدۇ، بىلىم كۆزۈكتە تۈزۈكتۈر پولات لىملارغا ئوخشайдۇ.

بىلىملىك قۇدرىتى چەكسىز، ئۇنىڭغا تەڭ تۇرارى يوق بىلىملىك كۆكتە ئۇچقاندا بىلىمسىز چۆلde توختايدۇ.

بىلىم دۇنيانى بار قىلدى، بىلىم بارلىققا يار قىلدى، ئىجاد - ئەمگەك، ھۇنەر - سەنئەت گۈزەل تۈرمۇشنى ياقلايدۇ.

ئىلىم - پەن مىھرىگە مۇتلەق كۈمۈش تەرىڭنى قوشقاندا، بېڭىلمەس كۈچ بولۇپ ھەر دەم باياشادلىققا باشلايدۇ.

قۇرۇق قاپ ئۆرە تۇرمایدۇ، قورساق تويمىي ھاياتلىق يوق، ئىلىم - پەنگە مۇراجىئەت قىل، قورساقنى ياخشى توقلابىدۇ.

ئىلىم - پەنسىز تىرىش - تىرماش، ئىشىخدا چولۇڭ نەتىجەڭ يوق، بىلىمسىز زور پۇشايماندا ھامان باشنى قاشلايدۇ.

بىلىمسىزلىك قەيەردە كۆپ، شۇ يەردە مەڭگۈ نامراتلىق، ئىلىم - پەن ئۇچلىغان مىللەت نومۇس - ئارىنى ئاقلايدۇ.

بىلىم ئال ئۇيغۇرۇم تىنماي، بىلىمگە ئىقتىدا ئەيلەپ، ئىرادە قانچە زور بولسا، بىلىم دىللاردا چاقنايدۇ.

بىلىمدى ئۆزگە مىللەتلەر قۇياشقا بىمالال ئۇچتى، بىلىم قانچىكى جىق بولسا، قۇياش مەلەڭدە چاقنايدۇ.

89

بۈرەك ئەسىلىي قۇياش نەسلى، مېھىر - شەپقەتكە تەشناادۇر، كىشى قىزغىن سالام - ساھەت يەنە ھۆرمەتكە تەشناادۇر.

سېنىڭىدە بار، مېنىڭىدە يوق كىشىدە ھەممە تەل بولماس، تولۇقلاب بارى - يوقلارنى ياشاش ھەممەتكە تەشناادۇر.

خۇشاللىق سەندە، مەن قايغۇ سۈيىگە گەر چۆكۈپ كەتسەم، تەسەللى ئىلکىدە قولنى سۇنۇش رىغبەتكە تەشناادۇر.

تۇتۇپ ياستۇق يېتىپ قالسام كېسەللىكتە قوپالماستىن، سوراپ ئەھۋال دىدار لاشماق مېھىر - شەپقەتكە تەشناادۇر.

ئۆزۈڭدە كلا كۆرۈپ ئەلنى، تېرىقتەك كولىنى ئالىملاڭ، سېنىڭ كۆڭلۈڭمۇ ئەل ئىچىرە قەدىر - قىممەتكە ئەشىادۇر.

جىمىگە بۇ يورۇق ئالەم قونالغۇ ھەمدە تۆت كۈنلۈك،
ئىناقلقى، مېھىر - شەپقەتلەك ئىشى بەرىكەتكە تەشنادۇر.

90

سېنى بىر باغ دېسىم قەشقەر، تۇمەنباغ ئەندىزى سەندە ئۇزاق تارىخقا شاھىد ھەم يىپەك يول مەركىزى سەندە.

بۇۋام مەھمۇد، يۈسۈپ ھاجىپ، نىزارى قەبرىگاھى ھەم
غەزەللىر ئۇستىسى گۇمنام كەبى زاتلار ئىزى سەننە.

پیتوك نەققاشلىق، سەنئەت ۰۰۰ ھۇنەرۋەنلەر ماكانسىەن ئوغۇز ئەۋلادى ئۇيغۇرنىڭ تېرەن ئوق يىلتىزى سەندە.

زۇلۇمغا قارشى ئىسياڭكار — يېتىلگەن شائىرە - بۇزۇرۇك،
تۇغۇلغان تاخدا چولپانگۇل^① — قۇياشتەك، ئەل قىزى سەندە.

«جاهان رهنانلىرى ئىچىرە» ساڭا تەڭداش تۇرارى يوق، مەئىشەت بابىدا سۇلتان، جاهان ئەھلى كۆزى سەندە.

چولپانگول — نوز و گزمنیگ ٿه سلی ٿسمی ①

سویوڭ تاتلىق، نېنىڭ تاتلىق، مېۋەڭ شېرىن - شېكەر مۇتلەق،
جىمىنى تەملىك قىلغان تېتىقۇ - ئاش تۇزى سەندە.

كېچەڭ كۈندۈزگە ئوخشايدۇ، بازارلار تۈندىمۇ ئاۋات،
سالامغا چۈشتى مىليونلاب سامانىڭ يۈلتۈزى سەندە.

سانائەت مىسىلى ئورماندۇر، بىنالار سۆيدى ئاسماننى،
بىزرا - سەرامەن نۇرلاندى... زەپەرنىڭ مېغىزى سەندە.

زېمىنىڭ بەھىساب مۇنبىت، سۈيۈڭ ئەلۋەك، يولۇڭ مەر - مەر،
ساڭا ئالقىش يار قىلدى ئاۋام - دوستلار سۆزى سەندە.

يىگىتلەر قامىتى تاغدەك - هالال تەز بەختى - ئىقبالى،
قىزىڭ زىبا، جامالى گۈل، قەلەمقاش - قۇندۇزى سەندە.

قەدىم قەشقەر، ئانا يۇرتۇم، ئۇلغۇ ئەمگەك شارابىدىن،
جىمى ئەمگەكچى خەلقىڭنىڭ يورۇق بولدى يۈزى سەندە.

91

كىشى تۈرمۇشقا باي بولسا، بىلىم سەيناسى كەڭ بولغاي،
ئەقىل - زېنى چىراغىغا يېتەرلىك ماينى ھەم قۇيغاي.

شۇ چاغدا ئول چىراغ كارۋان يولىغا نۇر چىچىپ تەھقىق،
ئىش ھەرئاندا بەرىكەتلىك بولۇپ زور غەلبىگە تولغاي.

بئال تۇرمۇش بىلەم كانى، قېزىش ئەجىرىڭە باغلىقتۇر،
جاپانى يەڭىسىنەن «قېزىش» دىن دۇر گۆھەر ئالغانى.

ئىرادە ھەمەدە قىزغىن روھ، بىلىشنىڭ شوتىسى بىلسەڭ، تىرىشقاڭ كۆككە ئۇرلەشنىڭ سىرىنى - قۇلپىنى ئاچقاي.

بىلىشنىڭ يوللىرى ھەرخىل، كىشى تۇرمۇشقا چۆك دائىم ئەقىل - زېھنى چىراغىتىغا ئۆمۈرلۈك مايىنى قۇي ھارماي!

92

تامچه - تامچه تامچيلارдин بولدى ھاسىل بۇ دۇنيا،
تامچىلاب زۇمرەت ساماغا گۈلشەپق يايىدى زىيا.

ئۇ باهارنى كەلدى باشلاپ، باغۋارانلار كۈلدى شاد،
تاغدا ناخشا، باغدا ناخشا، ناخشا ئاقتى يۇرت ئارا.

تامچىدىن تاپتى شىپالىق قانچە بىمارلار تولۇق،
بۇ ئۆزىم تامچە ھاياتلىق مەنبەسىدۇر — بىباها.

تامچه قۇدرەت، تامچە ھىممەت، تامچىدىن ھاسىل ئېقىن،
نۇر شۇ مەرگەن تامچىلارنىڭ زەررسى قاندۇر گويا.

شۇ سەۋەب رەڭدار تەبىئەت، تامچە بولغاچ رەڭمۇرەڭ،
چېھىرىگە ئالغان قىزىلگۈل تامچە قاندىن رەڭ - جۇلا.

مايسىلار لەرزان شامالدىن تولغىنار رەققاس كەبى،
تامچىدىن ئالغان يېشىللەق ئۇ بولۇق ھەمە تولا.

مول ھوسۇللار شاھىدى ئۇ ھەممىگە بەرىكەت - ئۆزۈق،
ئۇ بىلەن گۈلگۈن ھاياتلىق — بارچە جان غەمدىن جۇدا.

دەرىئىمىش: قوش چائىگىسىدىن قاغىزراپ چۈشكەن كوكات،
تامچىدىن باغرى قېنىپ بىخلار سۈرەركەن... دائىما.

بۇ دېمەككى، تامچىلارنىڭ قۇدرىتى ھەم شۆھرىتى،
بۇ ھاياتلىق مەنبەسىگە بۇۋىلار بەرگەن باها.

93

ئوتتا ئوت كۆيىمەس ئىدى، ئوتتۇڭدا كۆيدۈردىڭ گۈلۈم،
قەلب تارىمنى چېكىپ، نازىڭدا سۆيدۈردىڭ گۈلۈم.

ھەسىنا، ئادەم ھايات - سۆيگۈ ئوتى ئۆچمەيدىكەن،
چاچلىرىم ئاق بولسىمۇ، جاندىن سۆيۈندۈردىڭ گۈلۈم.

ئاھ! نىتىي، ياشلىق چېغىم ئاقلىقنى ئەلا ئىلىگەن،
چۈنكى، ئاق قەغەز بېتىدەك سەنمۇ ئاق ئەردىڭ گۈلۈم.

چاچلىرىڭ ئاق، رومىلىڭ ئاق، ئاق چىراي ھۆسنىڭ بىلەن،
سەن چىقىپ ئالدىمغا بۈگۈن دىل ئىلىندۈردىڭ گۈلۈم.

ئەسىدۇق ياشلىقتا «ئاق ئۆستەڭ» بويىنى بويىلغان،
قوڭغۇراق كۈلكەڭ يەنە ئوخشاش بىلىندۈردىڭ گۈلۈم.

ياشىنىپ قالغاندىمۇ چوغۇلۇق ئىكەن سۆيگۈ ئوتى،
بۇ ھەقىقەتنى بىلىپ زەپمۇ كۆيۈندۈردىڭ گۈلۈم.

94

هالۋا پۇتكەي غورىدىن سەن سەۋىرى قىل نادىر ئوغۇل،
كۆپ ئۆگەن، كۆپ ئىگىلە — ئەلنى بىل كادىر ئوغۇل.

ئالدىر اقسانلىق ياراشماس ھەر يىگىت - ئوغلانلىغا،
بەك نادانلىق - كىبرى قىلماق، بۇنى بىل ئادىل ئوغۇل.

باشقىلار سۆز باشلىسا سەن تاشلىما بەلدىن ئۆزۈپ،
ئۇ ھاكاۋۇرلۇق بولۇر ھەم قىلما سەن سادىر ئوغۇل.

كەمەرىن ئەرلەر ھەمىشە ئالغا ئۆرلەش ئۈلگىسى، بىدا
بۇ ساۋاقدى ئەستە ساقلا، قىل ئەمەل دادىل ئوغۇل.

ئەل ھامان ئەخلاققا مىزان، ئەل ئىچى گۆھر بىلىم،
ئەلنى ئۇستاز تۇتقىنىڭدا — ھەممىگە قادر ئوغۇل.

95
ۋەتەننى دىلغا جا ئەيلە، ۋەتەن سۆيىمەكتى ئەلا بىل،
ۋەتەننىڭ ھەر گىياھسىنى قەدىر - قىممەتكە تىللا بىل.

ۋەتەننىڭ داغ سۈيى لەززەت بېغىشلايدۇ يۈرە كىڭگە،
ئۇنى زەزمەم سۈيىدىنمۇ تۈمنى مىڭ ھەسسى ئەلا بىل.

تۇغۇلغان يۈرتتا كىندىك قان ھىدى بار ئۇ سېنىڭ قانىڭ،
ۋەتەن تۇپراقنى جاندىن ئەزىزلىپ ھەقتا ئەلا بىل.

ۋەتەن تۇغقان ئانالىق يەڭلىغۇ، ۋەتەنگە قىلما تۈزكۈرلۈق،
ۋەتەنسىز ئالجىغانلارنى رەقىب بىل ھەمەدە رەسۋا بىل.

ئامان بولسا ۋەتەن قويىنى ئامان بولغاى سېنىڭ بەختىڭ،
ۋەتەنگە جان پىدا ئەيلەپ جېنىڭدىن بىلكى ئەلا بىل.

96

تىكەندىن قورقىغان ئوغلان قىزىلگۈلىنى ئۆزەلمىدۇ،
جاپادىن قورقىغان ئاشق گۈزەل يارنى سۆيەلمىدۇ.

مۇھەببەت ئۇ ساداقەتنىڭ ئېگىز تاغىغا مەسىھىپتە،

كىمىكى جان پىدا قىلسا، شۇ تاغ ئۆستىن كۈرىقۇچە كىتابلارنىڭ يېلى لادىسى.

ۋاپادارلىقتا پەرھاد كىم، هامان لمىزەت سۈرەلەيدۇ.

ۋاپادار يارنى تاپماقلق دېڭىزدىن يىڭىنە تاپقاندەك،
ئەقىلىنى دىلغا جا قىلسا، دېڭىز ئىچرە ئۆزەلەيدۇ.

مۇھەببەت گاھىدا بۇركۇت ئېگىز ئاسماندا پەرۋازلىق،
ئىرادە، ئېتىقاد بولسا، سامانى ھەم كېزەلەيدۇ.

مۇھەببەت گاھىدا يولۋاس — كىشىنى چۆچىتەر يىرتقۇچ،
تاقابىلىق ئېڭى بولسا، ئۇنى باش ئەگىدۇرەلەيدۇ.

كىشى ئۆمرىدە يىگانه ئۆتەلمەس ھېچ مۇھەببەتسىز،
مۇھەببەتكە ۋاپادار ئەر ئۇنىڭ قەدرىنى بىلەلەيدۇ.

97

ئانامسىن تەبىئەت، جەلىپكار گۈزەل
ئۆزۈگىسىن ئەزەلدىن يېقىمىلىق غەزەل.

بۇشۇكسىن، ئەللەيلەپ مېنى ئۆستۈرگەن،
قۇچاقىڭ مەن ئۈچۈن جېنىمەك ئەۋزەل.

بۇرەكە شىپادۇر زۇمرەتتەك سۈيىڭ،
تاغلىرىڭ زەركانى - بايلق مۇپەسسەل.

يېشىلللىق قەلبىمدهك بىپاييان دۇنيا،
هاياتلىق سىمۋولى ئەزەلدىن ئەزەل.

سەن ئىنسان هاياتى، شادلىقى ئۈچۈن،
تۆللىدىڭ، تۆلھيسەن ئەڭ ئېغىر بەدەل.

شۇندىمۇ مىننەت ھەم زارلاشتىن ييراق،
سەن ئۈچۈن بىر ئۆمۈر يازىمەن غەزەل.

98

نان دېسىم، چېھرىمگە كۈلکە يامرىدى سەلدەك گويا،
نان دېسىم، مەڭزىمگە قوندى گۈل شەپق رەڭلىك زىيا.

بەلۋېغىمدا نانلا باركى، جان ئامان - جانىم ئامان،
نان هاياتلىق مەنبەسى ھەم قىممىتى زور - بىباها.

ئەيلىدىم ناننى مۇقەددەس تەندىكى قانغا قىياس،
چۈنكى، ئەمگە كچان ئانامنىڭ قان - تەرىدەك تۇتىيا!

لېۋىدىن بىر چىشلىسىم قەلبىمده سۆيگۈ جوش ئۇرۇپ،
سۈرىمەن شاھلىق ھۇزۇرىدىن ئېسىل، نىزەمبىللا!

يەۋەرىپ كۈنده پولۇنى زېرىكەر ھەرنە كىشى،
ئەمما ناندىن ئايىرلالماس قېرى - ياش ھەمدە بالا.

تىلىڭ — قەلبىڭ بايانىدۇر، ئىناۋەتلىك ھامان لەۋزىڭ،
تىلىڭ—ھەرىكەت بىلەن بىردىك ئىكەن ئۇ چاغ جاھان لەۋزىڭ.

ئەگەر تىل كەينىدە پىنهان غەرەزلىك پىتنە - ئىغۇرار—
بولۇپ، دىللارنى غەش قىلسا، كىشىگە كۆپ پىغان لەۋزىڭ.

چىقار لەۋزىڭمۇ ئاغزىڭدىن، چىقار جايىمۇ شۇ جاننىڭ،
ئەگەر لەۋزىڭگە سادىقلق پەقەت يوق، خاس - سامان لەۋزىڭ.

ھەقىقىي جان كۆيەر بولساڭ ئەممەل قىل بارچە لەۋزىڭگە،
سوڭەكسىز تىلغا سال نۇقتا، ئۇنىڭسىز دەرگۇمان لەۋزىڭ.

تىلىڭ - مىللەت تىلى، بىلسەڭ قەدىر - قىممەتتە تەڭداشسىز.
بېقىپ سۆزلە، ۋاپا قىل ھەم قۇچار ئۇ چاغدا شان لەۋزىڭ.

كىشى تىلدىن كېتىر ھەممە شۇ تىلدىن شان تاپار تەھقىق،
ئەقىلىنى تىلغا جا قىلسات ئىناۋەتلىك ھامان لەۋزىڭ.

ئايالنى گۈل دېسەم، گۈلدىن يارالغان گۈل - گۈلۈستاندۇر،
ئۇلار ئەجرى ھاياتلىققا يېمىشلىك باغۇ بوسستاندۇر.

قىران ئەرلەرگە قولداش ھەم يېرىم دۇنيا، يېرىم جان ھەم
ھايatalلىقنىڭ ئەزىم كانى، هاۋا ھەم نۇر بىلەن ناندۇر.

ھايات كۈلگەن بۇ دۇنيانىڭ چىرايلىق كۆركى - ئەندازى
ئايالسىز بۇ يورۇق دۇنيا قاقاسلىق ھەم زېمىستاندۇر.

لېۋى غۇنچە، ھىلال ئاي قاش، سۈزۈك تەن، مەڭزى ئاي يەڭىلغۇ
ئۆزۈن چاچ ئوت تۈتەگىدەك، تېقىمدا ئەينى بوستاندۇر.

ئايال قەلبى - لىرىك بىر شېئىر، ئۆزى شەكسىز جەلپىكار كۈي،
ئاياللار مېھىر - شەپقەتلەك يارالغان، قەلبى ئاسماندۇر.

ئايال بار، بۇ ھايatalلىق بار، ئۇنىڭ تەمى گوياكى بال،
ئايالنى خارلۇغان ئەرلەر، ئەمەس ئىر، بەلكى ھايۋاندۇر.

ئاياللار بۇ ھايatalلىق ئىلاھى، ھۆسنى، تەم بەرگەن،
ئايالسىز شاهى سۇلتاننىڭ تۇرار جايى گۆرۈستاندۇر.

ئۇلار شۇنداق يارالغان ئۇز، جىمىگە مېھىر - شەپقەتلەك،
ئۇلۇغلىۇقتا ئانامدەكلا، قۇياش يەڭىلغۇ نۇرستاندۇر.

101

ئۆزۈمنى بىر كۆچەت ئەتتىم بېغىڭغا جان - جېنىم گۈلىار،
جېنىمنى ھەم پىدا ئەتتىم جېنىڭغا جان - جېنىم گۈلىار.

بېغىڭدا ئەي بولۇپ ئايىنپ، باراقسان گۈل - چىچەك ئاچسام،
پۇراپ خۇشىيار قىلارسىنمۇ ھىدىڭغا جان - جېنىم گۈلىار.

ساداقەت، پەرۋىشىڭ بىرلە، شېرىن - شەربەي سەھىپەن سامام، سالارسەنمۇ لېۋىڭ ئىچەرە تىلىڭغا جان - جېنىم كۈلىسا، تىلىڭنى يارسا خوش تەمى، سەممىي رازىلىق ئەيلەپ، مېنى ھەمراھ قىلارسەنمۇ دىلىڭغا جان - جېنىم گۈلىار.

ئۆزۈمنى بەختىيار ئوغلان سېزەتتىم بۇ جاھان ئىچرە، گويا قاندەك تاراپ كەتسەم تېنىڭگە جان - جېنىم گۈلىار.

102

سالام بەر، نەۋىقىران ئەۋلاد ئۆزۈڭدىن چوڭنى كۆرگەندە، تەۋەززۇ ئىلکىدە تۇر ھەم ئۇلار ئالدىڭخا كەلگەندە.

گىزى كەلگەندە ئال تۆرگە، ئۆزۈڭ پەگاھتا قالساڭمۇ، ھېيت - بايرام، سورۇنلاردا تائام پېيزى سورۇلگەندە.

ئۇلارغا ئاپتوبۇسلاردა ئورۇن بىر ئېھتىرام بىرلە، قىلىپ دۈمبەڭنى ئولتۇرما، يېتىپ ھاردوق، تىلىنىڭەندە،

سەۋەب ئادىي: ئۇلار خۇددى ئاتا - ئاناث بىلەن ئوخشاش، يۆلەپ مالىڭ، تاشلىبان كەتمەي، كوچادا يول يۈرۈلگەندە.

ئۇلارنىڭ بۈگۈنى تەھقىق سېنىڭ ئەتەڭ بولۇر جەزمەن، ئۇلارغا سەن نېمە قىلسالىڭ، يانار نۆۋىتى كەلگەندە.

ئۇلار ئىشلەپ مۇشەققەتتە ياراتلى بىھىساب بايلىق، ئۇلارنى بىھرىمەن قىل ھەم مەئىشەتلەرنى كۆرگەندە.

ئۇلار ئەل بايلىقى ھەردەم، سەۋەب تۇرمۇش بىلىم کانى، ئۇلار تۇرمۇشقا باي ئۇستاز، پېشىنى تۇت ئۆگەنگەندە.

ئىدەپ - ئەخلاق ئۇزاق يىلدىن مىراس قالغان ئۈلۈغ ئادەت، ئۇنىڭ سەن ۋارىسى بول ھەم زەپەرگە يەڭ تۇرۇلگەندە.

مېھىر - شەپھەت ئىناقلىقىنىڭ مىزانى - شەرتىدۇر بىلسەڭ، بۇنى يادىڭدا تۇت ئەۋلاد، ئەقىل - زېھنىڭ يېتىلگەندە!

103

تۇرالقىز بەزى ئادەملەر — گېپى - لەۋزىدە توختام يوق، قاراپ ئادەمگە سۆزلەيدۇ، شۇڭا ھەرجايىدا دەشىنام يوق.

شامال سوققان يېكەن يەڭلىغ يانار ئالدىغا - كەينىگە، سەھەردا بەرسە بىر ۋەددە، لېكىن شۇ ۋەددە ئاخشام يوق.

كىشىنىڭ كەينىدە مىڭ سۆز — چایانىنىڭ نەشتىرى ئوخشاش، بىراق، ھەرئان كۆرۈشكەندە ھىجايىماق... زەررە بەدنام يوق.

قۇياش نۇريغا چۈمكەكلىك تۇرۇپ، نۇر كۆرمىدىم، دەيدۇ، كىشىگە گەر يورۇق بەرمەك بولۇپ قالغاندا بىر شام يوق.

قەيدەرە بولسا بىر شوخ گەپ، چىقار ئالدىغا سۆز تارتىپ، بىلەرمەنلىك قىلار دائم، لېكىن مەزمۇنى بەتتام، يوق.

گۇمانخورلۇق ئۇنىڭ كەسپى، ئۆزىنى ماختىماق ئادەت،
خۇيى يالغانچىلىق دائىم، گېپى - لەۋزىدە توختام يوق.

104

كەڭ كوچا - ئازات كوچا، ھېچ يەردە يوق تەنها كوچا،
بويىلىرى رەت - رەت چىنارلىق، قويىنى نۇر داڭدار كوچا.

كەچلىرى سالقىن - ھاڙالىق، ئوت يۈرەكلەرگە ھۆزۈر،
ئاقىدو رەتلىك كىيىنگەن ئادەمى — دەريя كوچا.

قانچە ئايلانما بېزەلگەن گۈل - گىياھ، چىلىق بىلەن،
بارچىنى قىلغان جەلپكار گۈل ھىدى بەرنا كوچا.

تار كوچا ئۆتمۈش بولۇپ قالدى يىراقتا ئۇنتۇلۇپ،
ساهىلى سەرخىل ئويۇنغا كەڭىرى جاي - سەينا كوچا.

سەندە ماڭسام سۈرىتىمنى كۆرىمەن كۈندۈز - كېچە،
ئۆزگە ئەينەك نە كېرەكتۈر، سەن تۇرۇپ رەنا كوچا.

ئېھا! كوچا، داڭدار شەھەرنىڭ ھۆسنىدە سەن بىر زىنخ، ئادىمىنىڭ كۆڭلىدەك كەڭ، زەپ گۈزەل زىبا كوچا.

سەن ئانا يۇرت ئىپتىخارى، سەن ھاياتلىقنىڭ يولى، سەن ئۈچۈن قان - تەرى ئاققان خەلقىمىز دانا، كوچا.

105

چىن مۇھەببەت - سۆيگۈ ئوتى، ئۇلغىيىپ ئۆچمەيدىغان، ھەرنە ئىنسان قەلبىدىن ھەم تا ئەبەد كۆچمەيدىغان.

ئۇ ھاياتلىق مەشىلى - ھەركىمگە يول كۆرسەتكۈچ، ئۇ مۇقدىدەس روھى سەزگۈ جاننى نەق قىينايدىغان.

ئۇ قەلبىلەر ئاسىمىنى يورۇtar چولپان بولۇپ، تۈگىمەس ئىزگۈ خىيال ئۇ، كۈنۈ تۈن يىتمەيدىغان.

مۇشكۇلاتلار داۋىنىدىن ھالقىغان كارۋانىمۇ ھەم، ھەم بەخت بوسۇغىسىغا يەتسىمۇ قانمايدىغان.

كى ئۇنىڭدىن دىل سۆيۈنر ھەم دىل ئازابتىن ئۆرتىنەر، ئۇ ۋوجۇدنى كۆيدۈرەر ئوت — بىر ئۆمۈر قىينايدىغان.

چىن مۇھەببەت روھى دۇنيادىن يوقالماس بىر خۇرفىچ، ياش - قېرى، گۈلگۈن ھاياتلىق ئۇ بىلەن ياشنايدىغان.

سۆيىگىنىڭ يادروسى — چىنلىق ھەم ۋاپادارلىق ئىرۇر، ئۇ ھاياتلىقنى مۇپەسىمەل مەڭگۈلۈك گۈللەيدىغان!

سېنىڭىچىڭ زۆرۈر قانداق، ئاتا - ئاناڭنى سۆي شۇنداق بىللەپ لادىسى جىنىڭدىن بىلگى ئەلا بىل، قەدىرلەپ تۆرگە قوي شۇنداق.

ئۇلارسىز سەن ھايىت بولماش ئىدىڭ دۇنياغا كۆز ئاچقان، دەرەخمۇ بولسا يىلتىزسىز، سوزالماش كۆككە بوي شۇنداق.

ئاتا - ئاناڭ سېنىڭىچىڭ تەكتىڭ، ساڭا يىلتىز، ساڭا تۈۋۈرۈك، شۇڭا سەن ئۇلغىيىپ ئۆستۈڭ، ئەقىل-زېھىنگەمۇ ئوي^① شۇنداق.

ئاتاڭنىڭ بارىدا يايپاپ، ئاناڭنىڭ بارىدا يايلاپ، ھايالسىز شۇ بەخت ئىچىرە قىلارسىن كاتتا توپ شۇنداق.

شۇ چاغ سەنمۇ بولۇپ يىلتىز قىزىڭغا ياكى ئوغلوڭغا، بولۇپ باغۇھنى ئۇلارنىڭ بېرەرسەن ھەممە خۇي شۇنداق.

بۇ خۇيىكى، دەل سېنىڭىچى بىلگىدە ئۇندۇرمە بولۇپ ئۆسکەن، مىراستۇر بىلگى ئەجدادنىڭ قەدىر - قىممەتتە مول شۇنداق.

ئەگەر بىلسەڭ ئاتا - ئاناڭنى ھۆرمەتلىش، قەدىرلەشنى بالاڭمۇ دەل سېنى دوراپ قەدىرلەيدۈكى خوي^② شۇنداق.

ئوي - چوڭقۇر، تېرىن.
خوي - بىللەن، ياخشى.

دېمەك، ھۆرمەت بىلەن ئىززەت، مىراس بىز لەرگە ئەجدادتن، ئۇ چاغدا تەڭرىمۇ رازى... بولۇر، ئۇلارنى سۆي شۇنداق.

«ئاتا رازى - ئاتا رازى — جىمىكى چارىيا رازى...» ئاتا - ئاناثىنى ھۆرمەتلەپ، چۈشەن بۇ سۆزنى ئوي شۇنداق.

107

مۇئەللەملەر ئۇلغۇ ئىنسان قاراڭغۇ دىلغا نۇر بەرگەن، ئۇلار ئەمگەك - تېرى بىرلە ۋەتەن، مىللەتكە گۈل بەرگەن.

بۇگۈنكى، كەلگۈسى ئەۋلاد — دەۋرنىڭ پەخرى - ھەقداسى، ئۇلارنى مول بىلىم ئەھلى قىلىشچۈن ئەلگە قول بەرگەن.

مۇئەللەيم روھى شۇڭلاشقا قۇياشقا مەڭگۈلۈك قوشماق، مۇشەققەت ھەم جاپا - مۇشكۈل ئۇلار ئالدىدا يول بەرگەن.

نادانلىق قەسلىرى گۈمراندۇر مۇئەللەيم ئەمگىكى بولغاچ، ئۇلارغا بۇ ئۇلغۇ كۈچنى چېۋەر ئەمگەكچى - ئەل بەرگەن.

دېمەككى، شان - شەرەپ بىرلە كېلەچەك ئىز باسارىنى، مۇكەممەل - پۇختا تەربىيەلەپ گۈزەل دەۋرانغا ئۇل بەرگەن.

108

پايانى يوق ئېتىز - قىرغا خوجايىنسەن جەسۇر دېقان، ئىلاھىسىن، پاك پەرىشتەمسەن، تېپىلماس ھېچ قۇسۇر دېقان.

يارالدېڭ ئەسلىدىن ئىشچان - هالال ئىش قۇنىغا نۇرۇشكەنلىك، كەلەپ تەرىپلىقلىكلىنى
جىمى ئادەم ساڭا قايىل يەنە شۇنداق رۇسۇل دېۋەتلىقلىقلىكلىنى پىچى لادىسىنى
چىمەنلەر يەلىپۇنر كۆكلەم - كۈمۈش تەرىڭگە شاهىد ئۇ، ئالارسەن كۆزدە پاتمانلاپ ئۇنىڭدىن مول ھوسۇل دېۋقان.

سېنىڭ ئەمگە كۇ تەرىڭدىن ھاياتلىق پەيزىنى سۈرددۇق،
مەئىشەت داستىخانىمۇ سېنىڭ ئىلكىڭدە مول دېۋقان.

سېنىڭسىز كاتتا سۇلتان يوق، شەھەر يوق، بىزگە ھەم نان يوق،
سېنىڭسىز سەھنىدە رەققاڭ قىلالمايدۇ ئۇسسىز دېۋقان.

پېرىق پۇت ھەم قاداق قوللار جاھانى توقچۇلۇق قىلدى،
تىلەيمىز ھەممە بىرلىكتە شۇڭا جەننەت ۋىسال دېۋقان.

ئاتام دېۋقان - بۇۋام دېۋقان، ئانام دېۋقان - مومام دېۋقان،
سېنىڭ مؤشكۈل جاپايىڭغا تەسەددۇق جان - بەدل دېۋقان.

109

ئەزىزىم، دىلکۈيۈم دىلبىر ساڭا ھەمراھى بولغۇم بار،
بولۇپ بۇلۇل ناۋا قىلسالىڭ گۈزەل گۈلزارە بولغۇم بار.

ماڭا قىلغان ئەقىدەڭدىن ئەگەر تايىمای ۋاپا قىلسالىڭ،
يۈرىكىمگە چېتىپ رىشتىڭ، تۇتۇپ قول بىللە يۈرگۈم بار.

كۆزۈمىنىڭ نۇرى چىرماشتى كۆزۈڭ نۇرىغا دەرقەمته،
هایاتىمغا مۇئەكەل بول، سېنى كۆزلەرگە سۈرگۈم بار،

قارىمۇقىنىڭ دېنى بولمايكى، بۇغداينىڭ سامانى بول،
شۇ چاغ قىممەتتە تەڭداشىسىز بىلىپ باشىمغا ئالغۇم بار.

ھەسەتخورغا بولۇپ خەنجر قارا قەلبىگە سانجىلسات،
بۇ بەختىمگە تۇمار ئىيلەپ سېنى بويىنۇمغا ئاسقۇم بار.

ياشاندىم، ئەمما قەلبىمده مۇھەببەت ئوتلىرى چوغۇلۇق،
ئۇمىدۋار لەيلزارىمدا سېنى قويىنۇمغا سالغۇم بار.

ئىجادىم بەرگىگە شەبنىم بولۇپ مەڭگۈگە جور بولغىن،
تەسىددۇقۇڭ بولۇپ جانان ساڭا قۇربانە بولغۇم بار.

110

مېھىر - شەپھەت رىغىيىتىدىن ھەركىشى تاپقاي - روناق،
دىلكۈيۈم، تۇغان - قېرىنداشتەك ئۇيۇل بولغاي ئىناق.

ئۇ ھاياتلىققا شىپالقى دورىدىن ئارتۇق ھامان،
ئۇ بەخت، ئاززۇغا رىغبەت، غەلبىگە ئاچقايى قۇچاق.

ئۆزئارا شەپھەتتە سۇ ئىچكەي غېرىب - مىسىكىن دىلى،
ئۆم - غورو ئۆسکەن كەبى چۆللەرددە بوستان ھەم شىۋاقي.

چولڭىدەرەخ بولسا بۇ ئالەم، ئادەمى ياپراق - شېڭى،
ھۆسنىڭە تولغاي ئۇنىڭدىن نۇرلىنىپ ئىشقى - پراق.

گیاه، دهرباد، آبیقین، ئاسمان- زیمن- قوشماق بولگىپ، بىر - بىردىن قىلغان تەقەززا، رىشتى باغلاب مەممەتلىرىغا.

هه ممیمز ئادەم ئاتا، ھاۋا ئانامنىڭ پۇشتىدۇر،
يېلىتىزى بىر، قان - قىرىنداش، مېھىر - شېقىتلىك

سەۋەب شەپھەتكە مۇھىتاج، بۇ جاھان ھەر چاغدىلا،
ئۆزئارا غەمخور بولۇشتۇر ھەممە ئادەم ھەممىۋاق!

[General Information]

书名=格则里亚提 维吾尔文

SS号=40229173